POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2021-2023
REGD.NO. 37926/83
ESTABLISHED : 1983
ఆగస్టు 2023
వెల – ₹ 10.00

సాయిబాబా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక
సంపుటి: 41 సంచిక: 04

శ్రీ ఆనందమయి మాత
ఆరాధన - ఆగస్టు 27, 2023

ఈ నెల పండుగలు

ఆగస్టు 15 - భారత స్వాతంత్ర్య దినోత్సవము
ఆగస్టు 17 - హజరత్ తాజుద్దీన్ బాబా ఆరాధన
ఆగస్టు 24 - అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి ఆరాధన
ఆగస్టు 27 - శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ ఆరాధన

"అద్వితీయమైన భగవంతుడు సృష్ట్యాదిలో 'నేననేకమగుదునుగాక' అని సంకల్పించి, తన వినోదార్థం ఈ అనంత సృష్టిజాలాన్ని రచిస్తాడు. ఐనా సకల కళ్యాణ గుణనిధియైన పరమాత్మయొక్క యిట్టి సంకల్పం కూడ జీవులందరికీ ఒక విధంగా శ్రేయస్కరమే. ప్రళయానికి పూర్వం సర్వజీవులు యెటువంటి సంస్కారాలను, కర్మఫలాన్ని చేకూర్చుకున్నాయో వాటినుంచి తిరిగి ఆ జీవులు సుఖదుఃఖాది అనుభవాల ద్వారా శుద్ధమవడానికి ఈ సృష్టి రచన ఒక చక్కని అవకాశం. కాని అజ్ఞానబద్ధులైన ఆ జీవులు పూర్వకర్మ ఫలానుభవము పూర్తయ్యేలోపల, ద్వంద్వాల ప్రభావం చేత మరలా కర్మ సంచయాన్ని పెంచుకుంటాయి. వారిపై కృపవలన ఆ పరమాత్మ శ్రీ దత్తస్వామిగా అవతరించి; శ్రీపాదస్వామి, శ్రీ నృసింహ సరస్వతీ స్వామి వంటి సద్గురువుల రూపాలలో జీవులనుద్ధరిస్తాడు. కనుకనే సద్గురు సేవ మోక్షానికి మొదటి, చివరిమెట్టూ కూడా."

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

దర్శనమా? నిదర్శనమా?

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్ర పారాయణ చేసే వారెందరికో నిదర్శనాలు, అనుభవాలు కలుగుతాయి. శ్రీ సాయి వారికి అనేక రీతుల స్వప్నంలో దర్శనమూ, నిదర్శనమూ గూడ యిస్తున్నారు. అట్టివారిలో కొందరికి, తమకు కల్గినవి నిజమైన నిదర్శనలా? లేక ఎప్పుడూ ఆయనను గురించి చదవడం వలన, అనుకుంటుండటము వలన కలిగిన కేవల స్వప్నాలేనా? అని అనుమానం వుంటుంది. కాని శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్రలో భక్తుల అనుభవాలు చూస్తే వారికి కల్గిన ప్రతి స్వప్న దర్శనమూ తాము ప్రసాదించినదేనని సాయి ధృవపరచడం చూడవచ్చు. ఈనాడు మనకు వారి స్వప్న దర్శనం కల్గినపుడు, మనమనుభవించే భావపారవశ్యమూ, ప్రశాంతతలే అది వారి దర్శనమనడానికి కొలబద్ద.

ఒక్కొక్కప్పుడు సాయి తమ భక్తులకు దర్శన మివ్వడమే గాక అలనాటి శిరిడి గ్రామంలోని తమ స్థానాల యదార్థ దర్శనం గూడ యిస్తున్నారు.

రెండు ఉదాహరణలు:

1. మల్లీశ్వరిగారు చిట్యాలలో వుంటున్నారు. జూన్ 1983లో ఒకరోజున వారి పొరుగింటి లక్ష్మిగారు "శ్రీ సాయిలీలామృతము చదువుతావా?" అని అడిగారు. ఆమెకు పుస్తకాలు చదివే అలవాటు తక్కువే అయినా, యథాలాపంగా ఆ గ్రంథం తీసుకున్నారు మల్లీశ్వరి. మొదటి పేజీ తెరిచాక కుతూహలం గలిగి కొన్ని పేజీలు చదివేసరికి ఆమెకు సవాలక్ష అనుమానాలు కల్గాయట. వాటిని గురించే ఆలోచిస్తూ ఆమె నిద్రపోయారు. ఇంతలో ఒక కల వచ్చిందట. ఒక పాతబడిన మసీదు, దాని ముంగిట ఎందరో ముస్లింలు తలలు వంచి ప్రార్థన చేస్తున్నారు. ఈమె మసీదు ప్రక్కగా వెళ్ళి ఆ పరిసరాలు పరిశీలిస్తున్నారు. ఆ ప్రక్కనే కొద్ది చెట్లున్నాయి. ఇంతలో తెల్లని గడ్డమున్న ముస్లిం వృద్ధుడు బెత్తంతో ఆమెను కొట్టడానికి వచ్చాడు. ఆమెకు భయమేసి, అల్లుకొని మెలికలు తిరిగివున్న చెట్టు చుట్టూ ముమ్మారు పరుగెత్తి, మశీదు చుట్టూగూడ పరుగెత్తారట. అంతలో ఆ వ్యక్తి కనుపించలేదు.

2. ఇలాగే ఒంగోలు వాస్తవ్యురాలైన శ్రీమతి శేషారత్నమ్మ శ్రీ సాయిలీలామృతము తీసికొని నాటి రాత్రి ప్రక్కపై పడుకొని కొద్ది పేజీలు చదివి నిద్రపోయింది. ఆమెకుగూడ కొద్దిసేపట్లో సరిగా అటువంటి స్వప్న దర్శనమే అయింది. ఆ యిద్దరి స్వప్నాలలోని పోలిక నన్నెంతో ఆశ్చర్యపరిచింది. నాకు తెల్సినంతలో శిరిడీలోని ద్వారకామాయి సమీపంలో 1963 తర్వాత చెట్లేవీ లేవు.

అయితే శ్రీ సాయి సశరీరులై యున్న కాలంలో అక్కడేమైనా చెట్లున్నాయేమోనని తోచి మే 23, 1986న చావడిలో శ్రీ శివనేశన్ స్వామిగారిని విచారించాను. వారు సుమారు 1952 ప్రాంతంలో శిరిడీ వచ్చారు. అప్పటికి ప్రస్తుతం కట్టెలు, పిడకలు, విభూతి నిల్వచేసే గది పక్కనే - అంటే ద్వారకామాయికి ఉత్తరంగా - ఒక వేపచెట్టు వుండేదని చెప్పారు. అంతకుముందు ఆ ప్రాంతంలో మరేచెట్లైనా వుండేవేమో తాము విచారించలేదన్నారు.

అంతలో శ్రీ సాయిని ప్రత్యక్షముగా సేవించిన స్థానిక భక్తుడైన విఠలుని ఆలయపూజారి శ్రీ రత్నపార్ఖి దర్శనం కోసం అక్కడికి వచ్చారు. వారిని విచారించగా వారెంతో ఉత్తేజంతో, "ఔను, ఔను ద్వారకామాయికి ఉత్తరంగా మెలికలు తిరిగి కొమ్మలల్లుకొనివున్న రావిచెట్టు ఒకటుండేది. దానిని, నారాయణ్ తేలీ వంటి కొందరు భక్తులు నిత్యమూ అశ్వత్థనారాయణునిగా పూజించి, దానికి నీరుపోసి ప్రదక్షిణలు చేస్తుండేవారు" అని చెప్పారు.

అప్పుడర్థమైంది — పై చెప్పిన ఇద్దరు భక్తురాండ్లకూ సాయి ప్రసాదించినది అలనాటి ద్వారకామాయి, దాని పరిసరాల ప్రత్యక్ష దర్శనమే అని! ●

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

సాయిబాబా

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుటి:41 అగస్టు-2023 సంచిక:04

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారిచే స్థాపించబడిన ఏకైక పత్రిక, మన 'సాయిబాబా'

విషయ సూచిక

01.	దర్శనమా? నిదర్శనమా?	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిప్రశ్న	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	05
03.	సమయం	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	06
04.	దివ్యసన్నిధానములో గురుపూర్ణిమ మహోత్సవము	శ్రీమతి టి.పద్మావతి	07
05.	మాతృదేవి స్మృతులు	శ్రీమతి శ్రీలక్ష్మి, శ్రీమతి నీరద, కుమారి మాధురి	08
06.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	10
07.	మరికొందరు భక్తులు	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	15
08.	శ్రీశ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	17
09.	ధుని ప్రదాత	డాక్టర్. నర్సింహం (కావలి)	20
10.	ద్వారకామాయి అనుభవమండపము	శ్రీమతి పార్వతమ్మ	25
11.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీమతి బాలమ్మ	27

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550

www.saibharadwaja.org
www.saimasterforums.org

చీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిహెచ్. డి

చందా వివరములు

విడి ప్రతి	:	రూ. 10-00
సంవత్సర చందా	:	రూ. 100-00

సాయిబాబా పత్రికలో వెలువడే వ్యాసాలకు, అభిప్రాయాలకు ఆయా రచయితలే బాధ్యులు.

పరిప్రశ్న

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న :- మీరు వ్రాసిన 'సాయిబాబా జీవితచరిత్ర', 'శ్రీసాయి ప్రబోధామృతము' చూస్తే సాయి విధిగా ఎట్టి నియమాలు పాటించలేదని తెలుస్తుంది. అంతేగాదు. భక్తులను పాటించనివ్వలేదని కూడ తెలుస్తుంది. మన పెద్దలు స్నానము, మడి, ఆచారము ఎంతో జాగ్రత్తగా పాటిస్తారు. పాటించమంటారు. మరి సాయి నిషిద్ధగురువేమోయన్న సందేహం కల్గుతుంది ఏమంటారు?

- ఒక పాఠకుడు

జవాబు :- యోగసారమెరిగినవారు శ్రీ సాయి. అనుభవం లేకనే శాస్త్రాలను నమ్మి ఆశతో, అధిక న్యూనతా భావాలతో నియమాలను, ఆచారాలను పాటించేవారే సమాజంలో పెద్దలనబడే ఎక్కువమంది. యోగ విఘ్నాల గురించి 'హఠయోగ ప్రదీపిక' యిలా చెబుతుంది.

శ్లో॥ అత్యాహారః ప్రయాసశ్చ
ప్రజల్పో నియమగ్రహః ।
జన సఙ్గశ్చ లౌల్యం
చషడ్భిర్యోగో వినశ్యతి ॥

తా॥ అమితంగా తినడము, అలసట గలిగించేంతటి పని, ఎక్కువ మాట్లాడడము, నియమనముగొనడం, జనసంసర్గము, చంచలత్వము అనే యీ ఆరింటివలన యోగం విశేషంగా నశిస్తుంది.

నియమనమంటే ప్రొద్దుటే స్నానము, రాత్రి నియమమైన ఆహారము మొదలైననియమాలను పెట్టుకొనడం వలన అవి సమకూడవనే ఆతురత కల్గుతుంది. దానిని అతిగా మాట్లాడడము, అత్యాహారాలతో సమానంగా పైశ్లోకం పరిగణిస్తుంది. 'లౌల్యం' అను పదానికి బాహ్యాచారంపట్ల అంధమైన పట్టుదల కల్గియుండడమని కూడ చెప్పవచ్చు.

సర్వజ్ఞుడైన సాయిబోధ ఎన్నడూ పొల్లుబోదు. కాకుంటే అతిథుల గురించి అడిగిన నానాతో సాయి చెప్పిన సమాధానం కొంత యిక్కడ వర్తిస్తుంది. "నానా శాస్త్రాలెప్పటికి అబద్ధంగావు. కాకుంటే పనికిమాలిన అర్థాలను వాటికి నీవే కల్పించుకొని నీవే వాటిని సరిగా అర్థం చేసుకోలేదు" అన్నారు సాయి.●

(అక్టోబరు 2014 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

సమయం

పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ

ఒకసారి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారిని ఒకరిలా అడిగారు – "సమయాన్ని సద్వినియోగ పరచుకోవటం ఎలాగో చెప్పండి మాస్టరు గారు!" అందుకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరు గారు ఇలా చెప్పారు:

"మొదటగా సమయం చాలా విలువైనదని గుర్తించాలి. ఎందుకంటే రోజు రోజుకీ మన ఆయుష్షు తగ్గిపోతూవుంటుంది. అంటే మనకున్న సమయం తగ్గిపోతున్నదన్నమాట. ఈ విషయం పదేపదే మననం చేసుకుంటూవుండాలి. తర్వాత మనం చేసే పనులలో, మాట్లాడే మాటలలో ఏవి వ్యర్థమైనవో విశ్లేషించుకోవాలి. ప్రతిదానినీ 'ఇది ఇప్పుడు అవసరమా?' అని ప్రశ్నించుకోవాలి. అవసరమైనదైతే ఫరవాలేదు. అనవసరమైనదైతే 'ఈసారి అలా చేయకూడదు' అని నిర్ణయించుకోవాలి. అలా చేస్తూవుంటే మనకు ఎన్నో విషయాలు వ్యర్థమైనవని తెలుస్తుంది. ఈ లోకంలో తిండి, గుడ్డ, ఇల్లు ఈ మూడూ అత్యవసరమైనవి. వాటికోసం తప్పక ప్రయత్నించాలి. అయితే వాటికోసం ఎంతవరకూ ప్రయత్నించాలి? అనేది ఆలోచిస్తేగాని తెలియదు. కొన్ని తరాలకు సరిపడే సంపద వున్నప్పటికీ యింకాయింకా సంపాదించాలనే ఆరాటమూ, ప్రయత్నమూ చేస్తూండటం చూస్తూనే వుంటాము. జీవితమంతా వీటిని పెంపొందించుకోడానికి ప్రయత్నిస్తూవుంటే ఇక మిగతా విషయాలకు తావెక్కడిది? మనకు మృత్యువు సమీపించినపుడు ఇవేవీ మన వెంట రావు. అన్నీ వదిలిపెట్టిపోవలసినదే. మరి అంత తాపత్రయం ఎందుకు పడినట్లు? ఆ తాపత్రయంతో చేసే కర్మలు మాత్రమే మన వెంట వస్తాయి. ఉదాహరణకు ఒకనికి డబ్బు చాలా వుందనుకుందాము. అతడు ఆ డబ్బు సంపాదించడానికి ఎందరి నోళ్ళో కొట్టి, ఎందరినో మోసంచేసి అన్యాయంగా సంపాదించాడనుకొందాము. అతనితో పాటు వచ్చేవి ఆ పాపకర్మల ఫలితాలే. సంపాదించిన సంపద వెంటరాదు. ఆ పాపఫలితాన్ని మరుజన్మలో అంతగానూ అనుభవించవలసి వుంటుంది. అలాగాక మరొకవ్యక్తి తనకున్న సంపదను దానధర్మాలకు వుపయోగించాడనుకుందాము. ఆ పుణ్యకర్మల వల్ల మరుజన్మలలో ఇంకా ఎక్కువ సుఖసంపదలు పొందుతాడు. అందుకనే మన పెద్దలు పాపకర్మలు చేయవద్దనీ, పుణ్యకర్మలు చేయడం అలవరచుకోమని చెప్పారు.

ఇక్కడ మరొక సూక్ష్మమైన, మూలమైన విషయం వున్నది. పుణ్యకర్మలు చేసినా, పాపకర్మలు చేసినా ఫలితాన్ని అనుభవించడం జరుగుతుంది. కనుక జీవి మళ్ళీ జన్మించవలసివుంటుంది. హీనజన్మలు కావచ్చు, ఉత్తమ జన్మలు కావచ్చు. మళ్ళీ ఆ జన్మలలో చేసుకున్న కర్మలను బట్టి మళ్ళీ జన్మలు కలుగుతాయి. వీటికి అంతెక్కడ? ప్రతి జన్మలోనూ సుఖదుఃఖాలు మిళితమై సుఖమొచ్చినప్పుడు ఆనందిస్తూ, కష్టాలు వచ్చినప్పుడు బాధపడుతూ గడపవలసినదే. కష్టాలనుండి బయటపడడానికి అనేక విధాల ప్రయత్నించడం కూడా జరుగుతుంది. అయినా మనం చేసుకున్న కర్మల ఫలితాన్ని మనం అనుభవించి తీరవలసినదే గనుక వాటికి పరిష్కారం లభించదు. అప్పుడు వీటిని పరిష్కరించగలవారు ఎవరైనావున్నారా? అనే వెతుకులాట ప్రారంభమౌతుంది. అట్టివాటిని పరిష్కరించగలవారు మహాత్ములు మాత్రమేనని తెలిసి వారివద్దకు పరుగెత్తడం జరుగుతుంది. వారు మహాశక్తివంతులు గనుక, జీవులనుద్ధరించడానికే వచ్చారు

మిగతా 14వ పేజీలో

దివ్య సన్నిధానములో గురుపూర్ణిమన మహోత్సవము

శ్రీమతి టి.పద్మావతి

గురుమధ్యే స్థితం విశ్వం విశ్వమధ్యే స్థితౌ గురుః
గురుర్విశ్వం నచాన్యోస్తి తస్మైశ్రీ గురవేనమః

అని గురుగీత శ్లోకంలో చెప్పినట్లు, గురుపూర్ణిమ రోజున దివ్యజనని సన్నిధానములో ముగ్గురు మూర్తులూ పూజ్యశ్రీ బాబా, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు కొలువైవున్నందున ఆ ప్రదేశమంతా వారి దివ్య ప్రకంపనలతో నిండి, వారిలోనే ఆ ప్రదేశమంతా నిబిడీకృతమైనట్లు అందరికి ఎంతో ఆహ్లాదాన్ని పంచి ఇచ్చింది.

ఉదయం ముగ్గురు మూర్తులకు మేలుకొలుపుతో ఆ శుభదినం ప్రారంభమయ్యింది. ఆవుపాలు, తులసి, విభూది మొదలైన మంగళ ద్రవ్యాలతో అభిషేకం జరిగింది. తదనంతరం అత్యంత శోభాయమానంగా అలివేలుమంగమ్మ తల్లి బృందావనాన్ని, గురుదేవులను అలంకరించారు. పూజ్యశ్రీ అలివేలుమంగాభరద్వాజుల ప్రియ పుత్రిక, శ్రీమతి అడిదం వేదవతి గారు గురుపూర్ణిమ సందర్భంగా అష్టోత్తర శతనామావళి సహిత షోడశోపచార పూజ గావించారు. తరువాత ఆ శుభ తిథిని పురస్కరించుకుని సత్సంగం చేశారు. అందులో కొన్ని విశేషాలు,,,,,,

"మనం బాబాని, 'ఆయనకేం తెలుసు, ఆయనొక ఫకీరు, మాలాగా గృహస్థు అయితే కదా మా బాధలు తెలిసేది – అని తప్పించుకుంటావేమోనని, ఆయనే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి రూపంలో గృహస్థు గా వచ్చారని నా ప్రగాఢ విశ్వాసం. వారు గృహస్థాశ్రమం నడిపిన తీరు చాలా చిత్రంగా ఉంటుంది. ఎవ్వరైనా, ఎప్పుడైనా రావచ్చు, ఎన్ని రోజులైనా ఉండొచ్చు. వాళ్ళెవ్వరినీ కూడా, ఎన్నిరోజులుంటారనికాని, వాళ్ళ కులమేమిటనిగాని ఎప్పుడూ అడిగింది లేదు. మనిల్లు ఒక చిన్న సైజు భారతదేశంలా ఉండేది. అన్ని ప్రాంతాలవాళ్ళు వుండేవాళ్ళు. మన భాష రానివాళ్లు కూడా వుండేవాళ్ళు. వాళ్ళు మన భాషని నేర్చుకునేవారు. అన్ని ప్రాంతాల వంటలు నివేదనగా చేసేవాళ్ళు. రకరకాల మనస్తత్వాలవాళ్ళు వుండేవాళ్ళు. వీటికి వేటికీ సంబంధం లేకుండా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు అందరిపైనా అవ్యాజమైన ప్రేమని కురిపించేవారు.

అయితే ప్రతి మహాత్ముని దగ్గర ఒక విషయం ఖచ్చితంగా జరుగుతుంది. అదేమిటంటే,, మనకేదైనా బలహీనత ఉంటే అది తప్పకుండా బైటికి వచ్చే సన్నివేశం ఒకటి వస్తుంది. అప్పుడు తట్టుకుని నిలబడతామా, నిలబడమా అన్నది తేలిపోతుంది. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి మార్గంలో నడిచేవాళ్ళం మన ఇష్టాయిష్టాలని పక్కనపెట్టి, మహాత్ములు చెప్పినదాన్ని ప్రమాణంగా తీసుకోవాలి. మధ్యవర్తులే అవసరంలేకుండా మహాత్ములెవరో తెలుసుకునే దత్త సంప్రదాయం మనకుంది. ఈ మార్గంలో నడవాలనుకునే వారు ఆ సంప్రదాయాన్ననుసరించి నిజాయితీగా ప్రయత్నం చేయాలి. కాబట్టి పూజ్యశ్రీ బాబాని మాస్టరుగారిని అమ్మగారిని, మనందరినీ సరైన మార్గంలో నడిపించమని ప్రార్థించాలి. ఎందుకుంటే ఈనాటికీ వీరి ముగ్గురి సమాధులనించి అందరికీ సమాధానం లభిస్తోంది కనుక. అందువల్ల వారి బోధలను సద్వినియోగపరచుకుని సన్మార్గంలో నడవాలని, అందుకు తగిన శిక్షణని మనకిచ్చి, మన చేయిపట్టి నడిపించమని మనస్ఫూర్తిగా కోరుకుందాం" అంటూ ఇంకెన్నో అమూల్యమైన విషయాలని తెలియజేస్తూ తమ సత్సంగాన్ని ముగించారు శ్రీమతి వేదవతి గారు.

అనంతరం షడ్రసోపేతమైన మృష్టాన్న భోజనాన్ని నివేదనచేశాక, మంగళ హారతినిచ్చారు. తరవాత భక్తులందరూ ఆ గురుమూర్తులకు వందన సహస్రాలర్పించి, గురుపూర్ణిమ ఉత్సవానికి స్వస్తి పలికారు. ●

మాతృదేవి స్మృతులు

శ్రీమతి శ్రీలక్ష్మి, శ్రీమతి నీరద, కుమారి మాధురి

హైదరాబాదులోని నాగోలు సత్సంగసభ్యులు, పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి ఆంతరంగిక సేవకులైన శ్రీమతి శ్రీలక్ష్మిగారు, శ్రీమతి నీరదగారు, కుమారి మాధురిగారు పూజ్యశ్రీ అలివేలుమంగమ్మతల్లితో వారి స్మృతులను ఈ విధంగా పంచుకుంటున్నారు:

'మన జీవితంలో సాధన ఒక భాగం అవటం కాదు, సాధనలోనే జీవితం ఒక భాగం కావాలి', అన్న పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి సూక్తికి ఆచరణ రూపం పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు నిరంతరం స్మరణలోనే వుండేవారు. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారిని నిత్యం చూసే భాగ్యం కలిగినవారెవరికైనా ఏ పరిస్థితిలోనైనా సేవ ఎలా చేసుకోవచ్చో అర్థమవుతుంది.

మనలో చాలామందికి, 'మనం ఏం సేవ చేయగలం? మనకేం అవకాశం వుంది?' అనిపిస్తుంది. చేసే ఏ పనినైనా సేవగా భావించి చేయడం ఎలాగో పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు చెప్పి, చేసి చూపించారు.

ప్రతినిత్యం ఉదయహారతి అయిపోయిన తరువాత హారతికి వచ్చిన వారందరికీ కాఫీ ప్రసాదం ఇచ్చేవారు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు. ఒక సందర్భంలో మేము, "అలా ఎందుకమ్మా ఇవ్వడం?" అని అడిగితే, "ఉదయాన్నే బాబాకు ఆరతి పాడటానికి వస్తున్నారు. వారికి నేను కాఫీ యిచ్చే సేవ చేసుకుంటున్నాను" అని చెప్పారు! తానుగా ఎప్పుడూ యిలాంటి విషయాలు చెప్పేవారు కాదు, ఎవరైనా అడిగితే తప్ప! మాకు కూడా పూజ్యశ్రీ అమ్మగారిని యిలాంటి విషయాలను అడిగి తెలుసుకోవాలని ఎప్పుడూ తట్టలేదు. 'ఇలా అడగకుండా ఎన్నింటిని కోల్పోయామో కదా?!' అని యిప్పుడు అనిపిస్తుంది. సత్సంగాల ద్వారా చుట్టూ జరిగే విషయాలపట్ల మా అవగాహన పెంచేవారు. పరిస్థితులపట్ల మా దృక్పథం ఎలా వుండాలో చెప్పేవారు.

శ్రీ సాయిబాబా, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగార్ల పటాలు తుడవటం గాని, పువ్వులు అలంకరించడం కానీ, లేదా నైవేద్యం పెట్టడం కానీ, ఏ సేవ చేస్తున్నా – అది చిన్నదైనా, పెద్దదైనా – ధ్యాసపెట్టి చేయడమే శ్రద్ధ అనేవారు. చేసేస్తే ఒక పనయిపోతుందని కాకుండా, మనకి ఎంతటి అవకాశం వచ్చిందో గుర్తుపెట్టుకుని ఆ సేవ చేయమనేవారు.

ఎటువంటి పరిస్థితిలోనైనా సరే, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి సేవ ఆలస్యం అవ్వకుండా చూసేవారు. శ్రీ సాయినాథునికి, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు నైవేద్యం పెట్టడం చాలా ప్రత్యేకంగా వుండేది. శ్రద్ధగా, వివరంగా వుండేది. ముందుగా గది శుభ్రం చేశాక, నైవేద్యం పెట్టిన తరవాత, ఆ ప్రాంతమంతా శుద్ధి చేయించేవారు. ఒకసారి అలా శుద్ధి చేస్తున్నప్పుడు, "అక్కడ నైవేద్యం పెట్టాక మెతుకులు కిందపడ్డాయా లేదా అన్నది ప్రశ్న కాదు. శ్రీ బాబా, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ప్రసాదం తీసుకున్నాక మనం శుభ్రం చేస్తాం కదా! ఆ భావనతోనే శుద్ధి పెడతాం. అది మన శ్రద్ధను సూచిస్తుంది" అని చెప్పారు.

అలానే మాలో సేవపట్ల భావం మారినా, సేవలు రోజూ చేసే పనులే కదా అనిపించినా, మా చేత దీక్షలు గాని, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి ఇష్టమైన పదార్థాలు నైవేద్యానికి తయారు చేయించడం గాని చేసేవారు. దీక్ష 11

రోజులో, లేదా 21 రోజులో యిచ్చేవారు. అప్పుడు భజన, జపం, ధ్యానం, సత్సంగం నియమాలుగా యిచ్చేవారు. దీనితోపాటు వాక్శుద్ధి కలిగి వుండాలని, ఎవరినీ దూషించకుండా, ఎవరితోనూ తగవు పెట్టుకోకుండా, ప్రేమగా వుండటం అలవరచుకోవాలనేవారు. ఇలా వుండటమే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి అత్యంత ప్రీతికరమైన విషయమని చెప్పేవారు.

ప్రతి ఒక్కరు దీక్ష తప్పకుండా చేయాలని నిర్బంధించేవారు కాదు. అవకాశం వున్నవారు చేసుకోవచ్చని, అవకాశం లేనివారు బాధ పడకుండా స్మరణ చేసుకుంటే చాలని చెప్పేవారు. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు చెప్పిన దీక్ష చెయ్యడం పూర్తవ్వగానే, మాకు తెలియకుండానే మాలో నూతనోత్సాహం, ఉత్తేజం కలిగేవి. అలా ప్రతిదీక్ష ఒక ప్రత్యేకత కలిగి వుండేది. అందులో చెప్పిన నియమాలు అన్నీ మన నిత్య జీవితంలో పాటించవలసినవే వుండేవి. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి అవసరం లేకపోయినా, వారి పనులు, సమయం సర్దుబాటు చేసుకుని, మాతోపాటు దీక్షలో పాల్గొనేవారు.

పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి దేనిని వృధాపరచడం నచ్చేది కాదు. లైట్లు, ఫ్యాన్లు అవసరం లేనప్పుడు ఆపేయమనేవారు. విద్యుత్తు ఉత్పత్తి తక్కువగా వున్నప్పుడు మనం దానిని వృధా చేయకూడదనేవారు. అలాగే నీళ్ల గురించి కూడా చెప్పేవారు. "ఏది వృధా పరిస్తే అది వచ్చే జన్మలో దొరకదు" అనేవారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు శిరిడి వెళ్ళినప్పుడు, అక్కడ గదులలో ఎవరూ లేకుండా ఫ్యాన్లు, లైట్లు వేసివుంటే పనికట్టుకుని వాటిని ఆపేవారట! ఈ విషయాన్ని పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు, చాలా సందర్భాలలో మాకు గుర్తుచేసి, మా మనసులని సరిచేసేవారు. అలాగే ఆహార పదార్థాల గురించి -- "అవి మన నోట్లోకైనా వెళ్ళాలి, లేదా ఇంకొక జీవి నోట్లోకైనా వెళ్ళాలి. అంతేకాని వృధా చేయకూడదు" అనేవారు. ఇంట్లో పదార్థాలు మిగిలిపోతే బయట ఎవరికైనా ఇప్పించేవారు. కరోనా సమయంలో అలా చెయ్యడం కుదరకపోతే, "మనుష్యులకి ఎవరైనా భోజనం పెడతారు, సహాయం చేస్తారు, కానీ పిల్లులకు, కుక్కలకి, ఇతర జీవులకి ఎవరు ఆహారం పెడతారు?" అని ప్రతీరోజూ మిగిలిన పదార్థాలన్నీ కలిపేసి రాత్రిపూట బయట విస్తరాకులో పెట్టించేవారు. మర్నాడు ఉదయానికల్లా విస్తరి ఖాళీగా వుండేది!!

పూజ్యశ్రీ అమ్మగారిలో మాకు అద్భుతంగా కనిపించే విషయం ఒకటి వుండేది. అదేమిటంటే ఏ పరిస్థితిలోనైనా ఎవరిమీదా ఫిర్యాదు చెయ్యకపోడం. ఒక సందర్భంలో, "అవతలి వారి తత్త్వం రెండు రోజులు చూసి వారి స్వభావాన్ని బట్టి నన్ను నేను మలచుకుంటాను" అని చెప్పారు! ఇలా సర్దుకుపోతూనే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి సేవలో ఏమాత్రం లోపం రాకుండా చూసుకునేవారు.

మరోసారి ఇంకొక విషయం చెప్తూ, "ఎవరైనా ఏదైనా సేవ చెయ్యకపోతే దానికి కారణం వారి ఆరోగ్యం బాగోకపోవడమా, ఇంకేదైనా ఇబ్బందా లేక ఆ సేవ చెయ్యాలనిపించడంలేదా అన్న విషయం వెంటనే అడగక, మూడు నెలలు గమనించి అప్పుడు అడుగుతాను" అన్నారు! ఈ సవరణలు కూడా పరిస్థితులను బట్టి కాక, మా మనఃస్థితిని బట్టి కూడా చేసేవారు. మేము ఎప్పుడైనా ఏదైనా సేవ చేయడంలో ఆలస్యమై కంగారుపడుతుంటే, "ఏమీ ఫరవాలేదు, నిదానంగా చేయండి" అనేవారు. కానీ మేము ఏమీ ఫరవాలేదని నెమ్మదిగా చేసినప్పుడు, "ఏ సమయానికి ఆ సేవ చేయకపోతే ఎలా?" అని హెచ్చరించేవారు.

అలాగే ఎప్పుడైనా గాజు పాత్రలు మా చేతిలో పగిలినప్పుడు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు, "ఏమీ ఫరవాలేదు! దాని సేవచేసుకునే సమయం అయిపోయింది, అందుకే అది పగిలిపోయింది" అనేవారు. "అంతేకాదు, 'నా చేతుల్లో పగిలితే ఎంతో, అవతలివారి చేతుల్లో పగిలితే అంతే కదా!' అని నేను అనుకుంటాను" అనేవారు. ఇలా తమ ఆలోచనా విధానం చెప్పి, మేము ఇతరులతో అలాంటి పరిస్థితుల్లో ఎలా ప్రవర్తించాలో నేర్పించేవారు. ముఖ్యమైన విషయం ఏమిటంటే పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు మాతో ఇలా చెప్పినా, వారి చేతిలో ఏ వస్తువైనా పగలటం కానీ, విరగటం కానీ మేము ఇప్పటివరకూ చూడలేదు!

"ప్రతివారిలోనూ భగవంతుడు మంచీ చెడూ రెండూ పెడతాడు. మంచిని చూసి ఇలా వుండాలని, చెడుని చూసి ఇలా వుండకూడదని నేర్చుకోవాలి" అనేవారు. ఎవరి వల్లనైనా ఏదైనా తప్పు జరిగినప్పుడు, విడిగా పిలిచి సున్నితంగా చెప్పేవారు

మిగతా 29వ పేజీలో

వార్తాలాపము

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామివారిచే విరచితమైన వార్తాలాపమనే యీ గ్రంథము గ్రాంథికభాషలో వ్రాయబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంది పాఠకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పాఠకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారి ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పాఠకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

11వ ప్రసంగము

తరువాతి రోజున ఉదయము టీ, పాలు మొ॥వి వచ్చాయి. శ్రీ నిత్యానంద స్వామివారు, శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామివారు, యింకా యితరులు చాలామంది కూర్చుని వున్నారు.

డాక్టర్ వీరజీ భాయి ఇలా ప్రశ్నించాడు:

"రాత్రి ప్రసంగంలో కర్మ, ఉపాసన, జ్ఞానము - వీటి వివేచనము జరిగింది. కానీ ఈ రోజులలో కర్మ, ఉపాసన ఎవరూ చేయరు. ఒకవేళ చేసినా అటువంటివారు ఏ కొద్దిమందో వుంటారు. కానీ వారిలో అంతఃకరణ పారిశుద్ధ్యము కనిపించదు. వైభవాల పట్ల వ్యామోహం కలిగి వుంటారు. అందుకు కారణమేమిటి?"

దంభంతో కూడిన కర్మ నిష్ఫలమైనది

స్వా॥ప్ర॥ : కొంతమంది ఎక్కువ నియమంతో సంధ్యావందనము, దేవతార్చన చేస్తారు. నిష్కామకర్మ ద్వారా చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. సకామకర్మ ద్వారా స్వర్గము మొ॥నవి లభిస్తాయి. కానీ దంభంతో చేసిన వారికి చిత్తశుద్ధి కలగదు. స్వర్గాదులు కూడా లభించవు. ఈ దంభం ఈ రోజులలో ఎక్కువగానే వున్నది. బ్రాహ్మణులు సంధ్యావందనం చేయకపోతే లోకులు గౌరవించరనే భయంతోనే సంధ్యావందనం చేస్తున్నారు. ఇలాగే వైష్ణవులు స్వామివారి కైంకర్యము చేయకపోతే నాస్తికులమని పిలవబడతామేమోననే ఉద్దేశంతోనే దేవదర్శనాదులు చేస్తున్నారు. సన్యాసులు ప్రపంచంలో పూజింపబడుతున్నారు. గౌరవము పొందుతున్నారు. ఆ పూజల కోసం, గౌరవాల కోసమే వారు ఎక్కువగా డాంబికము ప్రదర్శిస్తున్నారు. తాను తలుపులు మూసుకొని లోపల నిద్రపోతున్నా, ఎవరైనా వచ్చి అడిగితే శిష్యులు 'స్వామివారు ధ్యానంలో వున్నారు. సమాధిలో వున్నా' రని డాంబికాలు పలుకుతారు.

డాంబికుల లక్షణము

డాంబికుల లక్షణం గురించి శ్రీ ఆది శంకరాచార్యులవారు యిలా చెప్పారు:

శ్లో॥ ధ్యాన పూజాదికం లోకే
దృష్టర్యేవ కరోతియః ।
పారమార్థిక ధీహీనః
దంభాచారః స ఉచ్యతే ॥

భావం : పరమార్థ బుద్ధి లేనివాడై ధ్యానము పూజ మొ॥న వాటిని ప్రజలు చూడటానికి మాత్రమే చేసేవాడు దాంభికుడిని చెప్పబడుతుంది. ఈ విషయంలో తుకారాము తన అభంగంలో ఇలా చెప్పాడు: "భక్తికి సంబంధించిన బాహ్య చిహ్నాలు ధరించి భక్తులమని చెప్పడానికి తిప్పలు పడేవారు సర్వవిధాలా వ్యభిచారులే. భగవంతుడికి తన జీవభావాన్ని సమర్పించడానికి భక్తికి అన్నింటికంటే ముఖ్యమైన తత్త్వం వుంది. ఈ కపట భక్తులు విషయ వాంఛలు కలవారై, దీనులై ధనాన్ని సంపాదించుకోవడానికి ఏ ఏ పనులు చేసినా అవి అన్నీ ప్రపంచ భారాన్ని పెంచేవే. వారి అంతఃకరణలో భగవంతుని పట్ల శ్రద్ధ వుండదు. అశ్రద్ధ నాస్తికత్వం యొక్క ప్రధాన లక్షణము. సమస్త విశ్వాన్ని పాలించేవాడి యందు అచంచలమైన శ్రద్ధను కలిగి వుండి ఆయన చరణాలను విడవకుండా శరణు పొందటమే సారవంతమైన విషయము. ఇలా చేయనివాడు ఏమి చేసినా వ్యర్థమే!

కుక్క మలాన్ని తినడంలో మోజు కలిగి వుంటుంది. దానికి ఎవరైనా పిండి వంటలు ఎంతో ఉత్తమమైనవని, రుచికరమైనవని చెప్పి యిస్తే అది సంతోషిస్తుందా? అలానే భక్తి లేనివాడికి ఆడంబరాలే నచ్చుతాయి. అతనికి ప్రాపంచకమైనవే ఇష్టము. వీళ్లకు పారమార్థిక విషయాలపట్ల ఇష్టం కలుగదు. కుక్క ఎదుట పంచామృతము వున్న పాత్రను పెట్టినా, దాని దృష్టి ఎముక ముక్క మీదే వుంటుంది. పాముకు పాలు త్రాగించినా దాని నోటి నుంచి విషమే బయటపడుతుంది కదా!

సాధువులు ధరించే వేషాన్ని నేను దూషించను. కానీ దాని లోపల ఇల్లు కట్టుకొని కాపురం వున్న అవగుణాలను దూషిస్తున్నాను. సజ్జనులారా! నేను చెప్పేది వినండి. నాపై కోపించకండి. అన్నము వలన అన్ని ప్రాణులు జీవిస్తాయని అందరికీ తెలుసు కదా. కానీ ఆ అన్నంలో ఒక్క విషపు చుక్క పడినా అన్నమంతా విషపూరితమై ప్రజల ప్రాణాలను తీసివేస్తుంది. బంగారము అందమైనదని పరిశుద్ధమైనదని అందరికీ తెలుసు. కానీ దానితో మరొక తేలిక లోహము కలిస్తే మొత్తం బంగారమంతా తేలిక బంగారంగా (కల్తీగా) పరిగణించబడుతుంది. అలాగే ఏ వస్తువైనా మొదట గొప్పది మంచిది అయినా దానిలో ఏమైనా చెడు లక్షణము కనిపిస్తే ఆ లక్షణాల వలన దాని ఔన్నత్యము కప్పివేయబడుతుంది. దాని ప్రకృతి సిద్ధమైన ఔన్నత్యము వ్యర్థమవుతుంది. రణరంగంలో శత్రువు మీద దండెత్తి వెళ్లేవాడు గొప్పవాడని, వీరుడని కీర్తించబడతాడు. అతనిని ప్రజలు సన్మానిస్తారు. కానీ ఇతరులు సైనికుల బట్టలు ధరించినా, అవి గాడిదబరువు తప్ప మరొక ప్రయోజనం వారికుండదు. భారమే గాని శోభను కలిగించదు.

కొంతమంది గొప్పగొప్ప బ్రహ్మవేత్తలు జీవుడు, బ్రహ్మము అని చెబుతూ బాగా భక్ష్యభోజ్యాలను అనుభవిస్తారు. ఆ భోగాలు తాము అనుభవించడం లేదని నారాయణుడు అనుభవిస్తున్నాడని వారు భావిస్తారు. వారేవిధంగానూ భగవంతునికి తీసిపోమని, దేవతా స్వరూపాలమని తమను తాము ప్రతిపాదించుకుంటారు. కానీ డబ్బు కోసం కళ్ళు పెద్దవి చేసుకొని చూస్తారు. త్యాగులైన మహాత్ములు ఎవరి దగ్గర నుండి అయినా వస్త్రాలను, పాత్రలను మొ॥న వాటిని తీసుకుంటే ఈ బ్రహ్మజ్ఞానులు వారిని నిందిస్తారు. అవి అన్నీ మాయాజన్య పదార్థాలు అంటారు (మాయా మోహితులంటారు). కానీ వారు మాత్రం శాలువలు, వెండి చెంబులు, ధనము మొ॥న వాటిని సంపాదించుకోవడానికి వెనుకాడరు.

ఇలాంటి జ్ఞానులు కోటానుకోట్ల జన్మలెత్తినా భగవంతుని దర్శించలేరు. ధర్మం కోసం దంభం కలిగి వుండటం మహా పాపము. పారస భాగంలో యిలా చెప్పబడి వున్నది: "దంభము అంటే ఏమిటో సరిగ్గా ఆలోచిస్తే భగవంతుని భజించడము నుండి విముఖుడవ్వడానికి గుర్తు అని తెలుస్తుంది. ప్రజలు తనను ధార్మికుడనుకోవాలని, ఉత్తముడనుకోవాలని తనను స్తుతించాలని దాంభికుడు భావిస్తాడు. ఇలా ప్రజల పూజలనందుకోవాలని కోరికే అతనిని దాంభికుడిగా మార్చివేస్తుంది. అందులోనే దాంభిక లక్షణాలు యిలా చెప్పబడ్డాయి. ఒంటరిగా వున్నప్పుడు సోమరిగా వుంటాడు ఇతరులు వున్నప్పుడు భజన చేస్తాడు. ప్రజలు తన మహిమను ఎక్కువగా గ్రహించాలని ఎక్కువ ఆడంబరం చేస్తాడు. ఈ దాంభికులు తమను ప్రజలు నిందిస్తున్నారని తెలుసుకుంటే భజన మానివేస్తాడు.

దంభ భేదాలు

తాను పూజ్యుడని తెలుపుకోడానికి దంభము కలిగి వుండేవారు ఐదు రకాలు.

1. ***దేహ దంభము:*** శరీరాన్ని విచిత్రంగాను, విలక్షణంగాను ప్రదర్శించడము లేక క్షీణింప చేయడము, కల్లెర్రచేసి భయంకరంగా కనిపించడము, గాంభీర్యము తొణికిసలాడేలాగా నెమ్మదిగా సౌమ్యంగా మాట్లాడడం మొ॥నవి.

2. రంగు వస్త్రాలు గాని, చినిగిన పాత గుడ్డలు గాని, మృగ చర్మం గాని ధరించడము.

3. భజనలో ఏకాగ్రత చూపడానికి మౌనంగా వుండటము. భజన చేస్తున్నట్లు కనిపించడానికి పెదాలు కదల్చడము. శాస్త్రాలలో చెప్పిన విధంగా తాను విద్వాంసుడినని తెలుపడానికి అనేకమంది శాస్త్రజ్ఞుల వాక్యాలను కంఠస్థము చేసి మాట్లాడుతూ తాను గొప్ప సత్సంగము చేసేవాడిలాగా కనిపించడము.

4. అందరూ చూసేటట్లు తలవంచుకొని నడవడం, ఎటూ చూడకుండా వుండటము, దారిలో గాంభీర్యాన్ని ప్రదర్శిస్తూ నెమ్మదిగా నడవడం, ప్రజలు చూచేటట్లు దానము చేయడము మొదలైనవి.

5. తన శిష్యులను పెంపొందించుకోవడానికి ప్రయత్నించడం, ఫలానా రాజు మా శిష్యుడని చెప్పుకోవడం.

దంభాన్ని పోగొట్టుకోవడానికి ఉపాయాలు

దంభాన్ని పోగొట్టుకోడానికి పట్టుదల, పురుషార్థము కావాలి. తాను చేస్తున్న పని అందరూ చూచేటట్లుగా చేసే స్వభావము చిన్నప్పటినుంచే మానవునిలో సామాన్యంగా కనిపిస్తుంది. వయస్సు పెరిగే కొద్దీ ఈ భావము వృద్ధి చెందుతుంది. అంటే దంభము రోజురోజుకీ ప్రబలుతుంది. ఎంతో పట్టుదలతో పురుషార్థముతో దీనిని బలహీనపరచడానికి ప్రయత్నించాలి. దంభాన్ని పోగొట్టే అనేక ఉపాయాలలో మొదటిది దాని వలన కలిగే అనర్థాలను – దంభం వలన పరలోకము లభించదు – మొదలైన వాటిని తరచుగా ఆలోచించుకోవాలి. దంభానికి మూల కారణాలు నాలుగు.

1. ప్రపంచము తనను స్తుతించాలనే కోరిక. 2. ప్రజలు తనను నిందిస్తారేమోననే భయము. 3. ప్రజలు పూజించాలనే కోరిక. 4. ధనము మొదలైన విలువైన ద్రవ్యాలను సంపాదించుకోవాలనే భావన.

1. ప్రపంచం స్తుతించాలనే కోరికలో ఒక లోపం వున్నది. ఒకరు ఎవరిని పొగుడుతారో వారినే మరొకడు నిందిస్తుంటాడు. మొదట స్తుతించినవాడు కూడా ఎప్పటికీ స్తుతిస్తూనే వుంటాడనే నమ్మకం లేదు. ఈరోజు పొగిడినవాడు రేపు తిట్టవచ్చు.

2. ప్రపంచంలోని స్తుతి గాని, నిందగాని భగవంతుడి సంతోషానికి గాని, కోపానికి గాని గుర్తుకాదు. దంభం మాయ పట్ల మనకున్న ప్రేమ వలన ఎక్కువగా కలుగుతుంది. వాసన దానిని పరిపుష్టం చేస్తుంది. కాబట్టి మనసులో మాయాపూరితాలైన సంకల్పాలు కలిగితే వాటిని తొలగించుకోవడానికి చాలా సమయం పడుతుంది. భగవంతుని భజనలో నిమగ్నులవ్వడానికి వీలుకాదు. అందువలన మాయాసంకల్పాలు మనసులో పుట్టగానే వాటిని తీవ్ర వైరాగ్యంతో పోగొట్టాలి.

సూక్ష్మరూపంలో దాగివున్న దంభాన్ని పోగొట్టడానికి అనుసరించాల్సిన పద్ధతులు

తనకు ఈత చేతగానివాడు ఇతరులను దాటించడానికి వెళితే తాను కూడా మునిగిపోతాడు. వారినీ ముంచుతాడు. అలానే గుప్తమైన దంభము కలవాడు లోకం కోసం తాను అలా చేయాలి అనుకుని లోకం కోసం భజన మొదలైనవి చేసినట్లయితే, అంతకంతకు అతని దంభము పెరిగి అతడు ధర్మ భ్రష్టుడౌతాడు. కానీ ఈత వచ్చినవాడు తాను దాటుతాడు, ఇతరులను దాటిస్తాడు. అలానే దంభము లేకుండా భజన చేసేవాడు చివరకు పరమపదాన్ని పొందుతాడు. ఇతరులను కూడా పరమ పదానికి చేరుస్తాడు. దంభము లేని వారి భజన యొక్క ప్రభావము ప్రజల మీద ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. మానావమానాలు, నిందాస్తుతులను సమానంగా తలచనంతవరకు మానవుడు తన గొప్పతనాన్ని ప్రకటించకూడదు.

ప్రజలకు సన్మార్గాన్ని ఉపదేశించడం కల్యాణకరము. అందులో కూడా దంభము వుండే అవకాశం వున్నది. దంభము పుట్టగానే ఉపదేశం యివ్వడం (ఇతరులకు బోధించడం)

వదిలివేయాలి. 'బషర్ హాఫ్' అనే మహాపురుషుడు తన పుస్తకాల పెట్టెను భూమిలో పాతిపెట్టాడు. ఎవరైనా కారణమడిగితే, "నా మనసులో ఇతరులకు బోధించాలనే (ఉపదేశించాలనే) కోరిక కలిగింది. కాబట్టి నేను ఇతరులకు ఉపదేశించడం త్యజించాను" అని జవాబు చెప్పేవాడు. ఇబ్రహీము అనే మహాపురుషుడిలా చెప్పాడు— "నీ మనసులో మాట్లాడాలనే కోరిక కలిగితే మౌనంగా ఉండు. మౌనంగా ఉండాలనిపించినప్పుడు మాట్లాడు!" ఉపదేశము (బోధన) చేసేవాడి హృదయములో దంభము కలుగగానే ఉపదేశించడం మానివేయాలి.

అబూలీషా అనే మహాపురుషుడు ఇలా అన్నాడు—

"ఏ రాజైనా నీకు ప్రధానమంత్రి పదవిని ఇస్తానని చెబితే అంగీకరించవద్దు. జీవించి ఉన్నంతకాలం ప్రజలకు ధర్మోపదేశం చేయి. ప్రజలు మాయ నుంచి ముక్తులై భగవంతుని మార్గాన్ని అనుసరించడానికి ధర్మోపదేశం చేసేవాడు శుద్ధమైన హృదయం కలవాడు. తన సభలోనికి ధనవంతులు, రాజులు వచ్చినా అతడు యథార్థాన్ని (ఉన్న విషయాన్ని) వదిలివేయడు. అతనికి మాయతో కూడిన ఐశ్వర్యమందు ప్రేమ కలుగదు. ఎందుకంటే అతడు నిష్కామి."

ఏమాత్రము దంభము దాగివున్నా సాధకుడు దానిని గురించి ఆలోచించి తెలుసుకొని లేకుండా చేయాలి. శాస్త్రాలలో 'దంభేన హీనః క్రియతే స ధర్మః' అని చెప్పబడింది. దంభము లేకుండా చేయబడే (దానము, ధ్యానము, పూజ, ధర్మోపదేశము మొదలైన) కర్మలు నిజమైన ధర్మము.

డాక్టర్ వీరజీ భాయి: శాస్త్రాలను బట్టి ఇది ధర్మము, ఇది అధర్మము అనేది నాకు కొద్దో గొప్పో తెలిసింది. కానీ దాంభికులకు దంభము ఎలా తెలియగలదు?

ధర్మము ఎనిమిది రకాలు
దంభానికి సహకరించేవి, సహకరించనవి

స్వామి ప్రకాశానంద : మహాభారతంలో ఉన్నది:-

ఇజ్యాధ్యయనదా ని తపః సత్యం ధృతిః క్షమా I అలోభ ఇతి మార్గోఽయం ధర్మస్యాష్టవిధః స్మృతః II

తత్ర పూర్వశ్చతుర్వర్గో దమ్భార్థమపి సేవ్యతే I ఉత్తరస్తు చతుర్వర్గో మహాత్మన్యేవ తిష్ఠతి II

భావం : యజ్ఞము, అధ్యయనము(వేదము మొ॥నవి చదవడం), దానము, తపము, సత్యము, ధృతి, క్షమా, లోభాభావము అని ధర్మము ఎనిమిది రకాలు. అందులో మొదటి నాలుగు అంటే యజ్ఞము, అధ్యయనము, దానము, తపము (తపస్సు) – వీటిని మానవులు దంభంతో ఆచరించడానికి సాధ్యమవుతుంది. కానీ సత్యము, ధృతి, క్షమా, లోభాభావము – ఈ నాలుగు మహాత్ములలో కనిపిస్తాయి. యజ్ఞము మొదలైన నాలుగింటిని దంభంతో కూడా చేయవచ్చు. కాబట్టి మానవుడు వాటిని సత్యమైన అంతఃకరణతో చేస్తున్నాడో లేక ప్రపంచానికి చూపించడానికి చేస్తున్నాడో తెలియదు. కానీ సత్యము మొదలైన నాలుగింటిలో దంభము వీలుపడదు. ఇది ప్రత్యక్షంగా కనిపిస్తుంది. కాబట్టి బుద్ధిమంతునికి దాంభికుడో, మహాత్ముడో తెలిసిపోతుంది.

1. ఇజ్యా : అంటే యజ్ఞము. కొంతమంది రాజులు, ధనవంతులు తమను ధర్మపరాయణునిగా ఋజువు చేసుకోవడానికి యజ్ఞము చేస్తారు. కానీ కొంతమంది బ్రాహ్మణులు మొ॥నవారు లోక కళ్యాణము కోసమనే వంకతో యజ్ఞాలు చేస్తారు.

2. అధ్యయనమ్ : కొంతమంది ప్రతిష్ఠ, ధనము మొ॥న వాటికోసం వేదాధ్యయనం చేస్తారు. కానీ ప్రజలకు వేదాధ్యయనమును ధర్మము తెలుసుకోవడానికే చేస్తున్నామని చెబుతారు. అంతేకాదు, విద్వాంసులు ధర్మము, భక్తి ఉపదేశిస్తున్నామనే నెపంతో స్వార్థం కోసం చేస్తుంటారు. స్వార్థపరాయణులు కావడం వలన శాస్త్రాలలో చెప్పబడిన నిజమైన విషయాలను దాచి కపటంగా ప్రజలను ప్రక్కదోవ పట్టిస్తారు.

3. దానమ్ : దానము చేసేవాడు తాను దానశీలుడినని తెలుపుకోవడం కోసం అందరి ఎదుట పేదలకు ఏదైనా యిస్తుంటాడు. కానీ ఎవడైనా ఆకలి గలవాడు ఇంటికి వస్తే అతనికి నాలుగు ధాన్యపు గింజలను కూడా యివ్వడు, బయటకు గెంటేస్తాడు. ధార్మికమైన కార్యాలకు వేటికైనా ఐదు రూపాయలు యిస్తే ఆ విషయాన్ని 15 రోజుల ముందే అచ్చు వేయిస్తాడు. ఈ దాంభికులైన దాతలకు దానఫలం లభించదు.

4. తపః: కొంతమంది బ్రాహ్మణులు మొ॥న గృహస్థులు చాంద్రాయణ వ్రతము మొ॥న వ్రతాలు ఉపవాసాలు మొ॥నవి చేస్తుంటారు. కొంతమంది సాధువులు ముళ్ళ మీద పడుకుంటారు. చెట్టుకొమ్మకు తలక్రిందులుగా వేలాడతారు. మౌనముగా వుంటారు. పంచాగ్నులను వెలిగిస్తారు. పాలు కానీ, పండ్లు కానీ తీసుకుంటారు. ఇటువంటి పనులు చేస్తూ తమ ధార్మికత్వాన్ని, తపోవృత్తిని వారు ప్రదర్శిస్తూ వుంటారు.

ఈ నాలుగు దంభము చేత కూడా చేయబడతాయి. కానీ సత్యము, ధృతి, క్షమా, లోభాభావము – వీటిలో దంభానికి అవకాశం లేదు.

5. సత్యమ్: సత్యభాషి(సత్యాన్ని పలికేవాడు) సహజ సిద్ధంగానే కనిపిస్తాడు. సత్యవ్రతుడు వేషము ద్వారా భక్తిని ప్రదర్శించడు. ధర్మాన్ని ప్రచారం చేస్తున్నానన్న నెపంతో శాస్త్రార్థాన్ని మార్చి వేయడు. ప్రజల మనసును మార్చి తన స్వార్థాన్ని చూసుకోడు.

6. ధృతి : అంటే పట్టుదల. పట్టుదల కలవాడు ఆపద సమయంలో కూడా ధర్మ మర్యాదలను వదిలిపెట్టడు. ఆర్థికమైన ఇబ్బందులు కలిగినా, బిడ్డలు మరణించినా భగవంతుని దూషించడు. తన శ్రద్ధాభక్తులను విడిచిపెట్టడు.

7. క్షమా : క్షమ కలిగిన మానవుడిని తేలికగా గుర్తించవచ్చు. సమర్థత కలిగివుండి కూడా అజ్ఞానులైన మానవులు చేసిన అపకారాలకు వారిని దండించడు. వారిని దండించాలనే కోరిక కూడా కలిగి వుండడు.

8. అలోభ: తనకు లభించిన ద్రవ్యము మొ॥న వాటిని రక్షించడము, తాను కాని, ఇతరులను గాని వాటిని ఉపయోగించుకోవడానికి వీలు లేకుండా చేయడము, వాటిని రోజురోజుకు పెంచాలని భావించడం లోభము. ఇలా భావించక ఔదార్యముతో(ఉదారంగా) తన ధనాన్ని దానము, ధర్మము మొ॥న మంచి పనులలో ఉపయోగించడము లోభాభావం యొక్క లక్షణము.

ఈ దంభము ఇతరులలో వున్నదేమోనని చూడవలసిన అవసరము తనకు లేదు. ఆ అధికారము కూడా లేదు. కానీ తనలో వున్నదా లేదా అని మాత్రం ఎప్పుడూ పరీక్షించుకుంటూ వుండాలి.

- సశేషం

సమయం

06వ పేజీ తరువాయి

గనుక వారి ఉద్ధరణ కార్యక్రమంలో భాగంగా ఏ కారణంగా ఆశ్రయించినవారినైనా ఉద్ధరించడానికి ప్రయత్నం చేస్తారు. వారిని ఆశ్రయించి ఎంతగా సేవించడం జరుగుతుందో అంతగా ఫలితం వుంటుంది. వారు మన దుష్కర్మలను పారద్రోలి మనకు శాంతిని ప్రసాదిస్తారు. మనం తిరిగి తిరిగి అలాంటి దుష్కర్మలు చేయకుండా వుండడానికి ప్రయత్నిస్తున్న కొద్దీ అనుగ్రహం కూడా పెంపొందుతూ వుంటుంది. వారు తమ చర్యల ద్వారా, బోధనల ద్వారా మనను సన్మార్గం వైపుకు నడిపిస్తారు. గనుక మన కర్మలు పుణ్యం వైపుకు మళ్ళుతాయి. ఎప్పుడైతే మనం పుణ్యకర్మలు చేస్తామో మనలో స్వార్థపరత్వం తగ్గుతుంది. అలావుండడంలో శాంతిని గుర్తిస్తాము గనుక ఇంకా సన్మార్గం వైపుకు ప్రయత్నిస్తాము. అంతేగాక మహాత్ముల బోధలు ఆచరించడానికి కూడా ప్రయత్నిస్తాము. అందువల్ల మనకే గాక మనచుట్టూ వున్నవారికి కూడా సుఖశాంతులు కలుగుతాయి. ఇంతకంటే కావలసినదేమున్నది? అందుకని మహాత్ముల దర్శన, ఆశీస్సులకోసం తప్పక ప్రయత్నించాలి. లౌకికంగా మన బాధ్యతలు సక్రమంగా నిర్వర్తిస్తూనే మహాత్ముల బోధలు ఆచరించడానికి ప్రయత్నించాలి. అప్పుడు సమయాన్ని సక్రమంగా వినియోగించడం జరుగుతుంది. అందుకని విలువైన మానవజన్మను పొందినందుకు అతి విలువైన కాలాన్ని సద్వినియోగపరచుకోవడం ఒక్కటే సరైనమార్గం. అలా సమయాన్ని గడిపినట్లైతే జన్మ సార్థకమౌతుంది. నా ఉద్దేశంలో సమయాన్ని సద్వినియోగపరచుకోవడం అంటే ఇదే" అన్నారు.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పిన ఈ బోధ ఎంతగా ఆచరించడానికి ప్రయత్నిస్తామో అంతగా మన కాలాన్ని సద్వినియోగ పరచుకొన్నవారమౌతాము. ఇటువంటి బోధలు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పినవి ఏవైనాసరే అడిగిన ఒక్కరికే కాదు, అందరికీ వర్తిస్తాయి. కనుక మనం గూడా వీటిని ఆచరించడానికి ప్రయత్నిద్దాము. ఆయన అనుగ్రహాన్ని పొందుదాము.

(గత సంచిక తరువాయి)

మరికొందరు భక్తులు

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

చోటే లాల్ :

మూల్ చంద్ అనే వ్యక్తి ఖరగ్ పూర్ లో రైల్వేశాఖలో ఉద్యోగం చేస్తుండేవాడు. అతనికి పుట్టిన బిడ్డలందరూ చనిపోతుండేవారు. అతడా విషయమై కృంగిపోతుంటే మిత్రులొకరు అతనితో సాయిబాబాను దర్శించమని చెప్పారు. అతడు రైల్వే వుద్యోగి గనుక రైల్వేపాస్ వుండేది. మొదటిసారిగా అతడు తన భార్యను తోడు తీసుకుని 1914లో శిరిడీ వెళ్ళాడు. అప్పటినుండీ ఆ దంపతులు విధిగా సం॥నికి రెండుసార్లు శిరిడీ వెడుతుండేవారు. సాయి అనుగ్రహంతో అతనికి జన్మించిన చోటేలాల్ యీ క్రింది వివరాలు చెప్పాడు:

"బాబాకు ఎప్పుడంటే అప్పుడు నిష్కారణంగా పట్టలేని కోపంవస్తుండేది. కనుక వారితో మాట్లాడడానికి కొత్తగావచ్చే భక్తులకు ధైర్యం చాలేదికాదు. అందువలన నా తల్లిదండ్రులు గూడ ఆయనతో ఎక్కువగా మాట్లాడలేకపోయారు. వాళ్ళు బాబా దర్శనానికి వెళ్ళేటప్పుడు అప్పటికి రెండు సం॥ల బిడ్డనైన మా అన్న రాజారాంను తీసికెళ్ళారు. మా నాన్న బాబాకు ఒక కొబ్బరికాయ, వెండి రూపాయి సమర్పించి ఆయన ఎదుట కూర్చున్నాడు. మా అమ్మ రాజారాంకు పాలిస్తున్నది. బాబా రాజారాంకేసి చూస్తూ అసంతృప్తిగా తలవూపారు. వారి భావమేమో నా తల్లిదండ్రులకు అర్థంగాలేదు. వయసుకు మించిన చురుకుదనంగల రాజారాం రోజూ పువ్వులుకోసుకొచ్చి దేవతామూర్తులకు పెట్టేవాడు. ప్రతిరోజూ ఉదయం 6 గంటలకు మాయింటి గడపలో కూర్చొని రైల్వేవర్క్ షాప్ కు వెళ్ళే ప్రతి ఉద్యోగినీ, అతడు పరిచయమున్నా లేకపోయినా, 'రాం రాం' అని పల్కరించేవాడు. మా తల్లిదండ్రులు తిరిగి యిల్లు చేరిన కొద్దిరోజులకు అతడు చనిపోయాడు. నాతల్లిదండ్రులు ఎంతో కృంగిపోయారు. తర్వాత బొంబాయి వెళుతూ దారిలో వాళ్ళు బాబాను దర్శించారు. మా అమ్మ హృదయవికారంగా శోకిస్తూ, 'బాబా, నా బిడ్డకు ఆయుర్దాయమివ్వ దలచకపోతే, అసలా బిడ్డనెందుకిచ్చినట్లు!' అని నిలదీసింది. బాబా నవ్వి, 'నీకెందరు బిడ్డలు కావాలి? వారినెలా పోషిస్తావు?' అన్నారు. ఆటు తర్వాతనే వరుసగా ఆర్గురు కొడుకులం పుట్టాము! మా అన్నదమ్ముల బిడ్డలందరితో కలసి యిప్పుడు మా వంశంలో 68 మందిమి బాబా దయవల్ల చల్లగా వున్నాము.

అపుడు శిరిడీచుట్టూ చిట్టడవి, ముళ్ళ పొదలూ వుండేవి. ఆ రోజులలో శిరిడీ వెళ్ళడమెంతో కష్టంగా వుండేది. కోపర్గాం మీదుగా ఎద్దుబండ్ల మీద వెళ్ళాల్సి వచ్చేది. గ్రామంలో మంచినీటి కొరత వుండేది. అందరూ మంచినీటికోసం వూరిలోవున్న ఒక్క బావివద్దకే వెళ్ళాల్సి వచ్చేది. భోజన వసతులుండేవికావు. ఒకప్పుడు గ్రామంనుండి ఒకటి రెండు ఫర్లాంగుల దూరంలో మా అమ్మకొక చిరుతపులి కన్పించింది.

బాబా 5 1/2 అడుగుల పొడవుండేవారు; దృఢమైన శరీరం, శరీరచ్ఛాయ గోధుమరంగు. ఆయన ముఖమెంతో అందంగాను, తేజోవంతంగాను తీర్చిదిద్దినట్లుండేది. ఆయన ఆజానుబాహువు. ఆయన సన్నిధి ఎంతో ప్రశాంతంగా వుండేది. ఆయన దివ్యమైన వర్చస్సు భక్తుల హృదయాలలో పూర్తి పరివర్తన తెచ్చేది. భక్తిశ్రద్ధలతో పాదాక్రాంతులను చేసుకొనేది. వారిచుట్టూ ఎంతో రాజ వైభవమున్నా ఆయన మాత్రం ఎంతో నిరాడంబరంగా వుండేవారు. మధ్యాహ్న ఆరతి సమయంలో చక్కగా అలంకరించబడిన గుర్రం మశీదు ఎదుట నిలిచేది. చక్కనైన వాయిద్య ఘోషతో గ్రామమంతా

మారుమ్రోగేది. బాబా ప్రతిభక్తునికీ ఎంతో రుచికరమైన బర్ఫీ ప్రసాదంగా యిచ్చేవారు.

మా తల్లిదండ్రులు దర్శించిన సమయాలలో శిరిడీకి వచ్చిన భక్తులు కొద్దిమందే వున్నారు. కారణం ఆయన మితం లేకుండా దక్షిణలుకోరుతారని ప్రజలు చెప్పుకునేవారు. ఆయన ప్రవర్తనగూడ అంతుబట్టనిదిగా వుండేది. గ్రామస్థులెక్కువమంది ఆయన భక్తులేగాని, ఆయనపై దుష్ప్రచారం చేసేవారెందరో వుండేవారు. ఆయన వాళ్ళకి పూర్తిగా అర్థంగా లేదు. ఆయన పిచ్చివాడేమోనన్న అనుమానం గూడ వుండేది. కోపర్గాం రైల్వే స్టేషన్ లోని ఉద్యోగులెందరో ఆయన పిచ్చివాడని, భక్తుల సర్వస్వమపహరించి బైరాగులను చేస్తాడని ప్రచారం చేస్తుండేవారు. వారి మాటలు నమ్మి తిరిగివెళ్ళిపోయిన వాళ్ళెందరో! ఈనాడు లక్షలాది భక్తులచేత పూజింపబడుతున్న ఆయనను భౌతికంగా దర్శించే అదృష్టం కోల్పోయిన వారెంత దురదృష్టవంతులో! ఇంతకంటె శోచనీయమైనదేముంటుంది? ఒకనాడు దసరా పండుగలలో మా నాన్న శిరిడీ వెళ్ళి, తమ అలవాటు ప్రకారం ఒక వెండి రూపాయి, ఒక కొబ్బరికాయ బాబాకు సమర్పించి ధుని దగ్గర కూర్చున్నారు. బాబా ఆయనకేసి చూచి చేయెత్తి రెండు వేళ్ళు చూపించారు. మానాన్న మరో ₹.2/-లు ఆయన పాదాలవద్ద పెట్టారు. బాబా మరల రెండు వేళ్లు చూపారు. కాని మరొకసారి గూడ అలానే జరిగింది. బాబా మరలమరల అలా దక్షిణలు కోరితే తను బొంబాయి వెళ్ళడానికి డబ్బు తగ్గుతుందని మా నాన్న భయపడ్డాడు. కాని సర్వజ్ఞులైన బాబా ఆయననిక దక్షిణ కోరనేలేదు.

రెండు మాసాల తర్వాత మానాన్న తన ఖర్చులుపోను బాబాకు దక్షిణ యివ్వడానికి ₹50/-లు అదనంగా తీసుకెళ్ళాడు. కాని బాబా యీసారి దక్షిణ కోరలేదు. కొద్ది సేపయ్యాక మానాన్న సెలవు కోరగానే బాబా ఉగ్రులై, 'ఎక్కడకు పోయేది. కూర్చో యిక్కడ!' అని అరచారు. మా నాన్న భయపడి కదలకుండా కూర్చున్నారు. అరగంట తర్వాత, 'ఇప్పుడు సమయమొచ్చింది, యిక వెళ్ళు!' అని ధునినుండి కొంచెం విభూతి తీసి మానాన్న చేతిలో వేశారు బాబా.

అపుడు బాబా దగ్గర ఒక లావాటి వ్యక్తి వుండేవాడు. అతడు రోజూ బాబాకు చిలిం సిద్ధంచేసి యిచ్చేవాడు. ఆ సేవకు బాబా అతనికి ₹.5/-లు యిచ్చేవారు. అలానే రోజూ ధునికి కట్టలు మోపుతెచ్చే ఒకామెకు బాబా రోజూ రూపాయిన్నర యిచ్చేవారు. ఆరోజులలో అదెంతో ఎక్కువ. వారికి బాబా యిచ్చిన పైకంతో తమ బిడ్డల పెండ్లిండ్లు చేసుకున్నవారు గూడ వున్నారు. పేదలపట్ల బాబా అంత ఉదారంగా వుండేవారు. బాబా ఒక మందమైన జొన్నరొట్టె, ఉడకబెట్టిన శెనగపిండి, వుల్లిపాయలు తినేవారని మానాన్న చెప్పేవాడు. బాబా అచటి తోటలోని పూలమొక్కలకు నీళ్ళు పోసేవారట. మా నాన్న 'ఈ ప్రపంచమింతవరకూ యింతటి మహనీయుని చూచి యుండలేదు, యిక ముందు చూడబోదు' అనేవాడు. ఆ మాటలు యిప్పటికీ వింటున్నట్లే వుంటుంది. అదెంత నిజమో!

మా నాన్న చివరిసారిగా 1918 వేసవి కాలంలో సాయిని దర్శించారు. ఆయనను చూస్తూనే బాబా, 'నీకేమి కావాలి?' అన్నారు. మా నాన్న, 'మిమ్మల్ని పూజిస్తూ మీ పాదసన్నిధిలో వుండడమే!' అన్నారు. 'అదిసరే, యింకేమైనా కావాలా?' అన్నారు బాబా. మా నాన్న పట్టలేని ఆనందంతో కన్నీరు కారుస్తూ మౌనంగా కూర్చున్నారు. అపుడు బాబా, 'అల్లా భల్లా కరేగా' అని ఆశీర్వదించారు.

ఇప్పటికీ మా అదృష్టం కొద్దీ ఆనాడు మా నాన్న తెచ్చిన రెండు బాబా ఫోటోలున్నాయి. ఇదివరకు యింకా కొన్ని వుండేవిగాని, మా అమ్మ రోజూ వాటికి స్నానం చేయించి ఆ నీరు తీర్థంగా తీసుకునేది; క్రమంగా అవి ఒక్కొక్కటే కాగితం ముద్దలయ్యాయి. మా నాన్న చివరివరకూ ఖరగ్ పూర్ లో శ్మశానంవద్ద నున్న బాబా మందిరానికి నిత్యమూ వెళ్ళేవారు. ఫిబ్రవరి 10, 1969న తెల్లవారుజామున ఆయనకు బాబా స్వప్నంలో కన్పించి, 'సమయమొచ్చింది, నీవు వచ్చేసెయ్!' అన్నారు. తాము సిద్ధంగా వున్నామని మానాన్న చెప్పాడు. ఆ రోజు సాయంత్రమే ఆయన శాశ్వతంగా కన్నుమూశాడు. వారి దేహాన్ని దహనం చేయడానికి నేను శ్మశానానికి వెళ్ళినపుడు అచటి బాబా మందిరాన్ని కనిపెట్టుకుని వున్న శ్రీగిరిమహరాజ్ మమ్మల్ని కలుసుకొని, ఆ ముందటి రాత్రే బాబా ఆయనకు స్వప్నంలో అగుపడి, 'ఇదిగో నా భక్తుడొస్తున్నాడు' అని చెప్పి, మా నాన్నను చెయ్యి పట్టుకుని స్మశానంలోకి తీసుకు వెళుతున్నారట! ఆ గిరిమహరాజ్ గారే భగవద్గీత చదివి అంత్యక్రియలు జరిపించారు"

- సశేషం

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీశ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

అమ్మ యాత్రలకు బయలుదేరిన కొద్ది రోజులకు ఆ తోటకు సంబంధించిన వ్యవహారాలపై వచ్చిన అభియోగాల వలన తోట కోర్టు ఆధీనంలోకి వెళ్ళిపోయింది. ఆ సందర్భంగా శ్రీ భోలానాథ్ గారు, యోగేష్ బాబు, భూదేవ బాబు మొదలైన వారందరూ ఉద్యోగాల నుండి తొలగింపబడ్డారు. తోట సంబంధితులైన ముస్లిం నవాబులలో తగాదాలు వచ్చాయి. ఆ సమయంలో శ్రీ ఆనందమయి మాత తల్లిదండ్రులు, మాధవి అత్త, అమ్మ తమ్ముడు మాఖన్, బావగారి కుమారుడు అమూల్య మొదలైన వారంతా షాహ్-బాగ్ తోటలోని అమ్మ ఇంట్లోనే వున్నారు. నిత్యము కమలాకాంత్ అనే భక్తుని చేత పూజలందుకుంటున్న కాళీమాత విగ్రహం కూడా తోటలోనే వున్నది. తోటనంతా కోర్టు స్వాధీన పరుచుకొనటంతో, ఢీకాటులి అనే ప్రాంతంలో ఒక ఇంటిని అద్దెకు తీసుకొని అమ్మ కుటుంబ సభ్యులు తోటలోని ఇంటిని కూడా ఖాళీ చేసి అద్దె ఇంటికి మారిపోయారు. కాళీమాత విగ్రహం కూడా కొత్త ఇంట్లోని ఒక గదిలో ప్రతిష్ఠించబడింది. కొన్నాళ్ళకు యాత్ర నుండి తిరిగి వచ్చిన అమ్మ ఢీకాటులి ఇంటికి వచ్చారు.

కొంతకాలం గడిచింది. తోటకు సంబంధించిన కోర్టు గొడవలన్నీ పరిష్కారమై తిరిగి తోట యథావిధిగా తోట యాజమాన్యానికి అప్పగించబడింది. ఆ సమయంలో ప్యారీబాను, ఆమె బంధువులు కొందరు అమ్మ భక్తులతో కలిసి అమ్మ వద్దకు వచ్చి అమ్మను తిరిగి షాహ్-బాగ్ తోటకు రావలసిందిగా ఎంతగానో వేడుకున్నారు. కానీ యోగేష్ దాదా, రాయ్ బహద్దూర్ వంటి అమ్మ భక్తులు అమ్మ తిరిగి షాహ్-బాగ్ కు వెళ్లడానికి నిరాకరించారు. అందువలన శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ తిరిగి షాహ్-బాగ్ లో అడుగు పెట్టనేలేదు. ఈ విధంగా ఆ సమయంలో అమ్మ గురించి ఆ భక్తురాలు ఆవేదనతో అన్నమాట వాస్తవమై తిరిగి అమ్మ షాహ్-బాగ్ తోటలోకి ప్రవేశించడం జరగలేదు.

1926వ సంవత్సరంలో ఒకరోజు అమ్మ గురుప్రియా దేవి ఇంటికి వచ్చారు. ఆమె తండ్రి శశాంక బాబు (రిటైర్డ్ సర్జన్) అమ్మను తన ఇష్టదైవంగా ఆరాధించేవాడు. అమ్మకు, ఆమె వెంట వచ్చిన భక్తులకు ఆయన విందు భోజనాలు ఏర్పాటు చేశాడు. భోజనాల సమయంలో ఆ రోజు అమ్మ పుట్టినరోజు అని తెలియడంతో భక్తులంతా ఎంతో ఆనందించారు. అప్పటివరకు అమ్మ పుట్టినరోజు గురించి ఎవరికీ

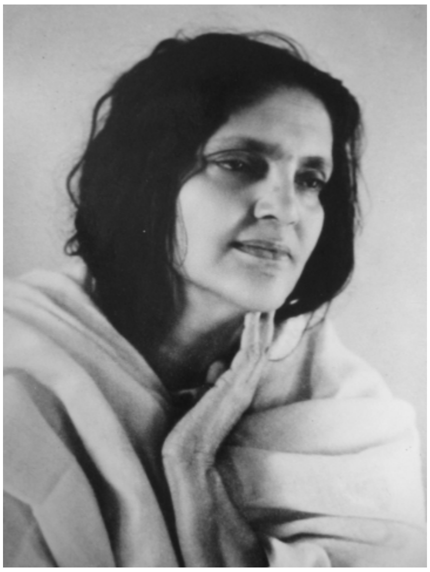

తెలియదు. రాబోయే అమ్మ జన్మతిథిని ఎంతో వైభవోపేతంగా జరపాలని భక్తులు నిశ్చయించారు.

1927 వ సంవత్సరం వైశాఖ బహుళ చవితి రోజున శ్రీ ఆనందమయి మాత జన్మదినం షాహ్-బాగ్ తోటలోని అమ్మ గృహంలో వైభవోపేతంగా జరిగింది. ఆ తర్వాత ఏడు సిద్ధేశ్వరిలో జరుప నిశ్చయించారు. 1928వ సంవత్సరం జన్మదినోత్సవాల ప్రణాళిక ప్రకారం అమ్మ జన్మతిథి నుండి ఇంగ్లీషు తేదీ వరకు అమ్మ యొక్క అఖండ నామ సంకీర్తన జరుప నిశ్చయించారు. శ్రీ ఆనందమయి మాత శ్రీ భోలానాథ్ గారితో కలిసి కొన్ని రోజులు ముందుగానే సిద్ధేశ్వరికి వెళ్లారు. ఉత్సవంలో అసంఖ్యాక భక్తులు పాల్గొన్నారు. సిద్ధేశ్వరిలో నిర్మింపబడిన గది చాలా పెద్దది. అందువలన ఆ గదిలోనే పూజ, సంకీర్తన జరుప నిశ్చయించారు.

అనుకున్న ప్రకారము అఖండనామ సంకీర్తనము, భజనలు, పూజలు, భక్తిగీతాలతో ఆ ప్రాంతమంతా మారుమ్రోగింది. నిమాయి సన్యాసం గూర్చిన పాటలు, సంకీర్తనలు, భజనలు, పూజలు, భక్తి గీతాలను, మానస భంజన్, మాధురి వంటి మహాత్ముల కీర్తనలు ఎందరో గాయకులు మధురంగా గానం చేస్తుంటే భక్తులు తన్మయులైనారు. పెద్ద సంఖ్యలో సంతర్పణలు కూడా జరిగాయి.

శ్రీ ఆనందమయి మాత తెల్లవారుజామున నాలుగు గంటలకు జన్మించారు. ఆ క్రిందటి రోజు రాత్రి శ్రీ ఆనందమయి మాత 10 గంటల సమయంలో తన తల్లి వద్దకు వచ్చారు. ఆమె పాదాలకు నమస్కరించి ఆమె ఒడిలో పడుకున్నారు. ఆ రాత్రంతా ఆమె అలా తల్లి ఒడిలోనే పడుకొని వున్నారు. సరిగా తెల్లవారుజాము నాలుగు గంటలయింది. అది సరిగ్గా అమ్మ జన్మించిన సమయం. అమ్మ అప్పటివరకు తన చేతిలో ఒక పుష్పాన్ని పట్టుకొని వున్నారు. సరిగ్గా నాలుగు గంటలకు అమ్మ - తల్లి ఒడి నుంచి లేచి ఆమె పాదాలపై ఆ పుష్పాన్ని వుంచి ఆమెకు నమస్కరించారు. ఆ వెంటనే భక్తులతో కలిసి సంకీర్తన చేస్తున్న తండ్రిని సమీపించి ఆయన పాదాలకు నమస్కరించి తన మెడలోని పూలమాలను తండ్రి మెడలో వేశారు. ఆమె తండ్రి భట్టాచార్యగారు పరవశంతో నృత్యం చేస్తూ, సంకీర్తన చేస్తుంటే అక్కడ వున్న భక్తులంతా జయ జయ ధ్వానాలు చేశారు.

హరి నామేర్ మాలా నితాయి దిల్ ఆమార్ గలే

పారి నామ మంత్ర దిల్ స్నాన్ కరాయే గంగా జలే

(ఓ మనసా! హరినామ మనే పుష్పమాలతో నీ కంఠాన్ని అలంకరించుకో. గంగాజలము కంటే పవిత్రమైన హరి నామ మంత్రముతో స్నానమాడి పరిశుద్ధుడవై తరించు.)

ఇలాంటి భక్తి కీర్తనల నెన్నింటినో అమ్మ తండ్రిగారు గానం చేశారు.

ఆ ఉత్సవంలో బావుల్ బాబు అనే భక్తుడు అమ్మ జన్మదినం రోజున అమ్మను విలక్షణమైన రీతిలో పూజించాడు. అతడు అమ్మ సంపూర్ణ అవయవాలకు పువ్వులతో ఆభరణాలు తయారు చేయించాడు. తలపై పూల కిరీటము, కాళ్లకు చేతులకు పువ్వులతో నగలు, మెడలో పూలమాలలు - ఇలా అన్ని అవయవాలను పువ్వులతో అలంకరించాడు. ఆ ఆలంకారాలతో శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ దివ్యశోభతో వెలిగిపోయారు.

అలా ఆ సంవత్సరం శ్రీ ఆనందమయి మాత జన్మదిన వేడుకలు ఎంతో వైభవంగా జరిగాయి.

టాంగ్టాయిల్ అనే ఊరిలోని దినేష్ బాబు అనే భక్తుడు శ్రీ ఆనందమయి మాతను ఎన్నాళ్లుగానో తన ఇంటికి విచ్చేయవలసిందిగా ప్రార్థిస్తూండటం వలన జన్మదినోత్సవాలు ముగిసిన వెంటనే అమ్మ భోలానాథ్ గారు, మరికొందరు భక్తులతో కలిసి టాంగ్టాయిల్ వెళ్లారు. దినేష్ బాబు సకుటుంబ సపరివార సమేతంగా అమ్మకు ఎదురేగి మేళతాళాలతో భజనలు చేస్తూ తన ఇంటికి తీసుకొని వెళ్ళాడు. అమ్మ అతని గృహంలో కొద్ది రోజులు వున్నారు. ప్రతిరోజు దినేష్ బాబు అమ్మను భక్తిశ్రద్ధలతో పూజించుకొన్నాడు. అమ్మ వెంట వచ్చిన భక్తులందరినీ

విందు భోజనాలతో సత్కరించాడు.

అమ్మ టాంగ్టాయిల్ వెళ్ళగానే ఢాకా లోని ఢాకేశ్వరి ఆలయ సమీపంలో ఒక ఇల్లు అద్దెకు తీసుకొని అమ్మ కుటుంబ సభ్యులు ఆ ఇంట్లోకి మకాం మార్చారు. కాళీమాత విగ్రహాన్ని కూడా కొత్త ఇంట్లో ఒక ప్రత్యేక గదిలో వుంచి యథావిధిగా పూజ, అర్చనలు కొనసాగించారు. అమ్మ టాంగ్టాయిల్ నుండి నేరుగా క్రొత్త ఇంటికి వచ్చారు.

ఆ తర్వాత కొన్నాళ్లకు కాశీలోని కుంజమోహన ముఖోపాధ్యాయ అనే భక్తుని ఆహ్వానం మేరకు అమ్మ, భోలానాథ్ గారు, కొందరు భక్తులు కాశీ వెళ్ళారు.

ఇక్కడ గతంలో కుంజమోహన్ కుటుంబంలో జరిగిన ఒక సంఘటన గురించి చెప్పుకోవాలి.

అంతకు ముందు ఒక సంవత్సరం అమ్మ ఢాకా నుండి పర్యటనార్థం బయలుదేరి వింధ్యాచలం వెళ్లారు. ఆ విషయం తెలుసుకొని కాశీలో నివసించే కుంజమోహన్ ముఖోపాధ్యాయగారు తన భార్య, పిల్లలతో కలసి వింధ్యాచలం వచ్చారు. ఆ సమయంలో కుంజమోహన్ గారి భార్య శ్రీ ఆనందమయి అమ్మతో తన కుమారుడి జాతకంలో సర్పగండం వున్నదని దయతో వాడిని కాపాడమని వేడుకున్నది. ఆ తర్వాత రోజు అందరూ అమ్మతో అష్టభుజాదేవి దర్శనానికి వెళ్ళారు. అక్కడి నుండి సప్తకుండానికి వెళ్ళటం జరిగింది. ఆ సమయంలో అందరూ కలిసి నడుస్తుండగా, అమ్మ త్వరత్వరగా అడుగులు వేస్తూ కొంతదూరం ముందుకు వెళ్లి అక్కడ ఆగారు. వెనుకకు తిరిగి భక్తులతో 'ముందుకి నడువవద్దు' అంటూ చేతితో సైగ చేస్తూ చెప్పారు. అయినా అందరూ అమ్మ అక్కడ ఏమి చేస్తున్నారో అన్న కుతూహలంతో అక్కడికి వెళ్ళగా - అమ్మ ఎదుట ఒక పెద్ద గోధుమ వన్నె త్రాచుపాము పడగ ఎత్తి నిలబడి వుంది. అది అమ్మను కరుస్తుందేమోనన్న భయంతో భక్తులందరూ చూస్తున్నారు. అమ్మ దాని పడగపై తన ఎడమ కాలి పాదం మోపి నిలుచున్నారు. అందరూ కంగారుగా చూస్తుంటే అమ్మ తన పాదాన్ని తీసి, దానినే నిశ్చలంగా చూశారు. ఆ పాము అమ్మ పాదాన్ని కాటు వేసి కొంచెంసేపు అటు ఇటు తిరిగి వెళ్ళిపోయింది. ఆ సంఘటనకు అందరూ చలించిపోయారు. అందరితో పాటుగా అమ్మ మామూలుగానే నడుచుకుంటూ వసతి గృహం చేరారు. అదే సమయంలో ఢాకా నుండి అనారోగ్యంగా వున్న జ్యోతిష్ దాదా అనే భక్తుడు గాలిమార్పుకై వింధ్యాచలం వచ్చి వున్నాడు. అతడు కొండ క్రింద వసతి గదిలో వుంటున్నాడు. అతడు అమ్మ కాలును పాము కరిచిందని విని కంగారుగా అమ్మ వద్దకు వచ్చాడు. ఆ కంగారులో అతడు అమ్మకు యే కాలికి పాము కరిచిందోనన్న విషయం సరిగా తెలుసుకోకుండా, కుడికాలుకు ఎన్నో మందులు వేస్తుంటే అమ్మ "పాము కరిచిందేమో ఎడమ కాలును, నువ్వు మందులు వేస్తున్నది కుడి కాలుకు. చికిత్స చాలా బాగుంది" అంటూ నవ్వసాగారు.

"అమ్మా! నీకు పాము కరచినప్పుడు బాధ కలగలేదా?" అని భక్తులు అడిగినప్పుడు, "కొంచెం సేపు మాత్రమే కొద్దిగా నొప్పి

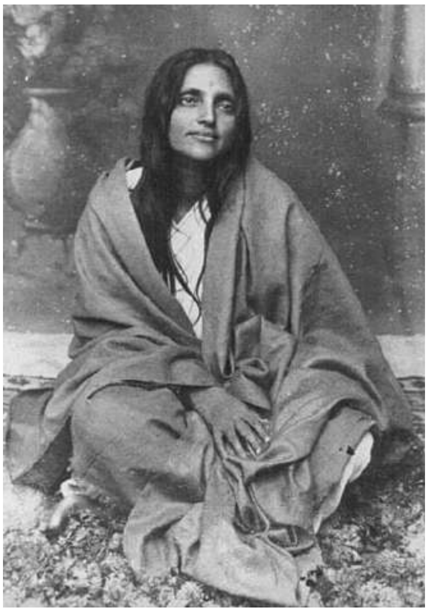

అనిపించింది" అన్నారు అమ్మ. ఇంతలో కుంజమోహన్ గారి ఆరు సంవత్సరాల చిన్న కుమారుడు "అమ్మా, మనూ అన్నయ్యకు పాము కరవకుండా అమ్మగారే తన కాలుకు పామును కరిపించుకున్నారు" అన్నాడు. అంత చిన్న పిల్లవాడు చెప్పిన ఆ మాటకు అందరూ నిర్ఘాంత పోయారు. మనూ తల్లి మనూను అమ్మ వద్దకు తీసుకువెళ్లి, వాడిని అమ్మ పాదాలపై పడవేసి "అమ్మా నా బిడ్డను గండం నుంచి తప్పించి ఆ బాధ మీరు అనుభవించారా తల్లీ!" అంటూ చాలాసేపు దుఃఖించింది. అలా అమ్మ ఆ పిల్లవాడిని ప్రాణగండం నుండి కాపాడారు.

కుంజమోహన ముఖోపాధ్యాయగారు అమ్మను, భోలానాథ్ గారిని, ఆమె వెంటవచ్చిన భక్తులను సగౌరవంగా భక్తి ప్రపత్తులతో తన ఇంటికి తోడుకొని వెళ్ళారు. అమ్మ రాకను కాశీలోని భక్తజనులందరికీ తెలియపరచడంతో

మిగతా 29వ పేజీలో

ధుని ప్రదాత

డాక్టర్. నర్సింహం (కావలి)

("మీరు ధుని ఏర్పాటుచేసుకుంటే, ధునే మందిరాన్ని ఏర్పాటు చేసుకుంటుంది" అన్న మాస్టరుగారి వాక్యాలు విని షిర్డీ నుంచి మాకు ధుని లభించవలెనన్న దృఢ నిశ్చయంతో షిర్డీ యాత్రకు బయలుదేరినాము. ఎంతమంది నిరుత్సాహపరచినా మాస్టరుగారి సంకల్ప బలంతో అనూహ్యంగా బాబా ధునిని ప్రసాదించడం ఒక అద్భుత లీల. ఆ లీలలో మేము పాత్రధారులం కావటం మా అదృష్టం - అంటూ వారి యాత్రా విశేషాలతోపాటు వారికి, మాస్టరుగారితో వున్న అనుబంధాన్ని ఈ విధంగా మనకి అందిస్తున్నారు.)

"అన్ని విషయాలలోనూ మనకు సరి అయిన మార్గదర్శి ఎప్పుడూ అవసరమే. భగవంతుని కృపలేక ఎవరూ దారిలో మావంటి వారిని కలువనయినా కలవలేరు" (సా. లీ.)

శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారితో పరిచయం చాలా విచిత్రంగా జరిగింది. నేను పుట్టకముందు నుంచి మా యింట్లో పూజలో బాబాగారి ఫోటో వుండేది. కాని వారి గురించి ఏమీ తెలియదు. నాకు గాయత్రీ మంత్రం అంటే చాలా యిష్టం వుండేది. కాని నేను, నా భార్య డాక్టర్లం. ఆ మంత్రం జపించాలంటే వృత్తిరీత్యా కుదరదు. అందుకని చేసేవారం కాదు. నేను యోగ మిత్రమండలి, కావలి బ్రాంచికి ప్రెసిడెంట్ గా వుండేవాణ్ణి. శ్రీ వేమూరి వేంకటేశ్వర రావ్ వ్రాసిన సాయిబాబా చరిత్రను యోగ మిత్రమండలి వారు పబ్లిష్ చేసుకుంటున్నారు. వేదవ్యాస్ గారు దానికి ఇంట్రడక్షన్ వ్రాశారు. దానిలో 'సంస్కృతంలో వ్యాసులవారి భాగవతం చదివితే ముక్తి వస్తుంది, తెలుగులో పోతనగారిది చదివితే భక్తి వస్తుంది, శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిగారి భాగవతం చదివితే పాండిత్యం వస్తుంది, అలానే సోదరుడు భరద్వాజ వ్రాసిన సాయిబాబా చరిత్ర రీసెర్చ్ టైప్ లో వుంటుంది' అన్నారు. దానిలో మనం తరిస్తాం అన్న భావం లేదు. వెనక్కి తిరిగి చూసుకుంటే నాకు మాస్టరుగారంటే కొంచెం తేలిక భావం వుండేది. వేదవ్యాసుగారి సోదరులు కాబట్టి కొంత ఇంపార్టెన్స్ ఇచ్చి, వారి ప్రసంగము సద్గోష్ఠి ఏర్పాటు చేసుకుందామని వారిని ఆహ్వానించుటకై ఒంగోలు వెళ్ళాము.

మేము వెళ్ళేసరికి రాత్రి 10-30 అయింది. ఇంత ప్రొద్దుపోయి వెళ్తున్నాము క్రొత్తవారి దగ్గరకు బావుండదేమోనని అనుకుంటూ వెళ్ళాము. మేం వెళ్ళినప్పుడే ఎవరో ఇద్దరు వ్యక్తులు బయటికెళ్ళిపోయారు. 'ఫరవాలేదు వెళ్ళవచ్చు. మాస్టరుగారు మేలుకునే వున్నారు' అనుకుని లోపలికెళ్ళాము. వెళ్ళేసరికి ఆయన కూర్చుని సిగరెట్ త్రాగుతున్నారు. వెళ్ళంగానే గుర్తుపట్టారు. "ముసలాయన ఎంతకాలం నుంచి పరిచయం" అన్నారు. "ఏమీ తెలీదనే చెప్పాలి. ఇప్పుడిప్పుడే వింటున్నాము" అన్నాము. ఆ రాత్రి శ్రీ మాస్టరుగారు బాబా తత్వాన్ని పరిచయం చేశారు. దానితో అక్కడ వున్న అందరం ప్రభావితులమయ్యాము. వారు నానాదేవతోపాసన, నకిలీ గురువులు, బోధ గురువుల గురించి చెప్పారు. పూజా మందిరంలో అన్ని ఫోటోలు వుంటాయి. రాములవారిని కొలిస్తే మంచిదని ఒకరు చెప్తే ఆ ఫోటో, రాములవారిని కొలిస్తే అన్నీ కష్టాలే, శంకరుడు వట్టి భోళా శంకరుడు, రాక్షసులకు కూడా వరాలిచ్చిన వాడు. అందుకని ఆయన్ని కొలిస్తే మంచిదంటే ఆ ఫోటో, ఇంకొకరు లక్ష్మీదేవిని కొలిస్తే ఆర్థికంగా ఇబ్బందులుండవు అంటే ఆ ఫోటో, ఏ ఫోటోనూ తీసెయ్యలేరు. ఇంక హారతులిచ్చేటప్పుడు ఎదురయ్యే ఇబ్బందులు, ఎవరికి

ముందు హారతిస్తే, ఇంకొకరికి కోపం వస్తుందేమోనని భయం, జంకు. ఏమీ చేయలేని స్థితి. ఎవరిని కొలవాలో అర్థంగాని స్థితి. ఇంకెక్కడి చిత్తశుద్ధి. అలానే నకిలీ గురువుల గురించి, ఎవరిని, ఎలా అనుసరించాలో తెలియని అయోమయంలో పడి కొట్టుమిట్టాడుతున్న సంకట స్థితి. వీటి గురించి చాలా మంది చెప్తున్నా ఆయన చెప్తుంటే ఎంతో సరదాగా, తమాషాగా వుండి మా అరమరికలన్నీ మరచిపోయి పొట్ట చెక్కలయ్యేలా హాయిగా నవ్వుకున్నాము. వారి సమక్షంలో చిరకాలంగా పరిచయం వున్న, ఆత్మబంధువుతో వున్నట్లుగాను, మనస్సు చాలా ఆనందంగా ప్రశాంతంగా వున్నది. ఇంటికొచ్చినా కొన్ని నెలల వరకు ఆ స్థితి అలా వుండిపోయింది. మా మనస్సులు మాస్టారిగారియందు ఎలా అల్లుకు పోయాయి అంటే “ఈయనే మా గురువైతే బాగుండు” అని అనుకున్నాను. ఆ తర్వాత శ్రీ మాస్టరుగారి ప్రసంగాలు, గోష్ఠులు కావలిలో చాలా పర్యాయములు ఏర్పాటు చేసుకొనే భాగ్యం కల్గింది. ఈ విధంగా భరద్వాజ మాస్టరుగారికి చేరువయ్యాము.

శ్రీ గురుచరిత్ర పారాయణ చేస్తే దత్తస్వామి ఏదో రూపంలో వస్తాడనుకున్నాం. అలానే 3సార్లు పారాయణ చేస్తే మూడుసార్లు భోజన సమయానికి ఎవరో ఒకరు రావడం మాకెంతో తృప్తిని, ఆనందాన్ని ఇచ్చింది. మాస్టరుగారు ఉపోద్ఘాతాలలో దత్తస్వామి గాణ్గాపురంలో నిత్యం మధ్యాహ్న భిక్ష తీసుకునే విషయం ప్రస్తావించారు. అది చదివిన తర్వాత శ్రీ మా తండ్రిగారి తోను, శ్రీ మామయ్యగారితోను గాణ్గాపురంలో భిక్ష యిప్పించ వలెనను కోరిక, సంకల్పము మా ఆవిడకి కల్గాయి.

మా తండ్రిగారు శ్రీరామ భక్తులు. ఆధ్యాత్మికంగా కొత్తవారిని గౌరవించేవారే కాని ఎక్కువగా నమ్మేవారు కాదు. కాని అలాంటిది, శ్రీ మాస్టరుగారితో వారు గడిపిన కాలము బహుస్వల్పము అయినా వారంటే చాలా భక్తి, గౌరవాలు కల్గాయి. మా తండ్రిగారికి 1986లో చాలా జబ్బు చేసింది. మేము ఆ పూట గడవడం కష్టమని నిర్ధారించుకొనడం వలన, మా బంధువులకు మెసేజ్ పంపించాము. అప్పుడు వారు స్పృహలేకుండా వున్నారు. ఎక్కిళ్ళు వస్తున్నాయి. రక్తం వాంతి చేసుకుంటున్నారు. సరిగ్గా అప్పుడే శ్రీ అక్కల్ కోట మహరాజ్ చరిత్ర రిలీజ్ చేసే సందర్భంలో మాస్టరుగారు కావలికొచ్చారు. నాన్నగారి పరిస్థితి గురించి 'విని ఏమీ భయంలేదు, స్వస్థత చేకూరుతుం' దని చెప్పి సభకు వెళ్తూ త్రోవలో మా యింటికి వచ్చి వారిని ఆశీర్వదించి వెళ్ళారు. ఆ తర్వాత రెండు గంటల కాలంలో వారు బాగయ్యారు. ఇది ఆయన మాకు ప్రసాదించిన గొప్ప లీల.

ఇట్లా మా నాన్నగారికి మూడు సార్లు బాగా జబ్బు చేసిన సందర్భాలలో శ్రీ మాస్టరుగారు కావలిలో వుండటమో, లేక నెల్లూరు వెళ్తూ త్రోవలో ఆగడమో జరిగి వారి దీవెనలు యివ్వడము, మా తండ్రిగారు స్వస్థులు కావడం జరిగింది. ఒకసారి 'ఆ రోజు గడవడం కష్ట' మని చెప్పారు. గడిస్తే మాత్రం గాణ్గాపురం యొక్క మొక్కు తీర్చడానికి శ్రీ బాబా ఇచ్చే ఆఖరి అవకాశంగా దానిని తీసుకుని ఏ పరిస్థితులలోనయినా యాత్ర చేయించమని సలహాయిచ్చారు. ఆ పూట వారు రికవర్ అయినారు.

కాని యింత అనిశ్చిత ఆరోగ్యంలో వున్నవారిని తీసుకుని వెళ్ళటం చాలా కష్టం. 4 సార్లు స్ట్రోక్ వచ్చింది. రికవర్ అయినారు. శ్రీ మాస్టరుగారిని దయతో మా వెంట వుండి యాత్ర చేయించమని, వారు వెంటలేకుండా మేము యాత్ర చేయించలేమని మనవి చేయగా, శ్రీ మాస్టరుగారు ఎంతో దయతో సమ్మతించారు. కాని ముందరే ఫిక్స్ అయిన మాస్టరుగారి ప్రోగ్రామ్ వలన, జనవరి మొదట్లో టూరిస్ట్ బస్ దొరకడం కష్టం కావడంతో 19 జనవరి, 1988న మాకు దొరికిన బస్ లో మేము ప్రయాణం చేశాము.

మా తండ్రిగారిని ఆ పరిస్థితులలో తీసుకొని వెళ్ళుటకు సహాయంగా వర్కర్స్ని, వంటమనిషి మొదలగు వారిని తీసికొని బస్ ఏర్పాటు చేసుకున్నాము. అక్కల్కోట, షిర్డీ వెళ్ళదలచాను. వారి ఆరోగ్య పరిస్థితిని బట్టి ఎప్పుడయినా ట్రిప్ కాన్సిల్ చేసుకొని తిరిగి వచ్చే కండిషన్ కు సహకరించే వారినే మా వెంట యాత్రకు తీసికొని వెళ్ళేందుకు నిశ్చయించాము. మా బంధువులలో 60 సం॥లు పైబడి స్వతంత్రంగా యాత్ర చేయను వసతిలేని వారిని పిల్చుకువెళ్ళాము. స్థానికంగా, మా మిత్రులైన ప్రసాద్, శంకరరెడ్డి, భాస్కరరెడ్డి గారు వారి వారి కుటుంబములతో సహా మొత్తం 40 మంది దాకా అయినాము.

కావలిలో బాబా మందిరానికై స్థలసేకరణ జరిగింది. స్థలశుద్ధికై 'గురుచరిత్ర', 'సాయిలీలామృతము', 'స్వామి సమర్థ' చరిత్రల పారాయణ చేశాము. “మీరు ధుని ఏర్పాటు చేసుకుంటే ధునే మందిరాన్ని ఏర్పాటు చేసుకుంటుంది “ అన్న మాస్టరుగారి వాక్యాలు విని మేము షిర్డీ నుంచి మాకు ధుని లభించవలెనని కూడా సంకల్పం చెప్పుకున్నాము.

కాని మాస్టరుగారు సంస్థానము వారు షిర్డీ నుంచి ధుని ఇవ్వరని, ఇంతకు ముందు కొంతమంది ప్రయత్నించి విఫలమయ్యారని, అయినా మన ప్రయత్నం మనం చేద్దామని, ఆ తర్వాత బాబా దయ అని చెప్పారు.

మేము ప్రయాణమయ్యే రోజు మా తండ్రిగారికి కుడి కన్ను నొప్పిచేసి నీరు కారుచున్నది. మా మిత్రులు డా॥రెడ్డి (ఆప్తమాలజిస్ట్) చూసి ప్రత్యేకముగా ఇబ్బంది ఏమీ లేదని చెప్పారు. హైద్రాబాద్ చేరేసరికి వారి కుడికన్ను, కుడి ప్రక్క ముఖం హెర్పస్ వలన బాగా వాచింది. వారు కొంచెం తెలిసీ తెలీని స్థితిలో వున్నారు.

మా యాత్ర నాంపల్లి బాబాగారి దర్శనంతో మొదలైంది. 20-1-88న మాణిక్య నగరం చేరి, ఉదయం అందరం దర్శనానికి మందిరానికి వెళ్ళాము. మా తండ్రిగారు బస్సులో అదే పరిస్థితులో వున్నారు. నేను వారిని చూడడానికి వెళ్ళగా మా తండ్రిగారు, "ఇక్కడెవరో చాలా శక్తివంతమైన స్వామి వున్నారు. వారిని నేను దర్శించేదెలా" అని అడుగగా వారిని, మంచాన్ని స్ట్రెచర్ వాడి మందిరానికి తీసుకొని వెళ్ళి స్వామివారి సమాధి దర్శనం చేయించాము. మందిరంలో మహాపూజ జరుగుతున్నంత సేపు వారికి దత్తావతార మహాత్మ్యం గురించి, శ్రీ మాణిక్య ప్రభువుల చరిత్ర చదువగా విన్నారు.

21 రాత్రికి గాణాపురం చేరాము. 22 ఉదయం సంగమంలో వారికి స్నానం చేయించాము. వారితోను, మా మామగారితోను (వారు కూడా ఫిజికల్లీ హేండీక్యాప్) మాస్టరుగారు దగ్గరవుండి ఉదుంబర వృక్షానికి ప్రదక్షిణ చేయించారు. మధ్యాహ్న భిక్ష వారి చేతికి తాకించి తీసుకుని వస్తూంటే 3 రూపాయలు దక్షిణ ఇమ్మన్నారు. మా మామగారి భిక్ష వారిచేత తాకించి తీసుకువస్తూ వుంటే ఆవు ఒకటి వచ్చి దానిని అందుకున్నది.

రాత్రి అక్కల్కోట చేరాము. మందిరం మూసివేసినా శ్రీ మాస్టరుగారిని చూసి వారు మందిరం తెరిపించి స్వామి దర్శన భాగ్యం కల్గించారు. అక్కడ నుంచి మేము షిర్డీ వెళ్ళాల్సివుంది. నర్సోబావాడి తిరిగి వచ్చేటప్పుడు వీలయితే వెళ్దాము లేకుంటే లేదు. అదీ మా ప్రోగ్రామ్. కాని మందిరం వాళ్ళు ఏమయినా సరే నర్సోబావాడి వెళ్లమన్నారు. వీరంతా ఎందుకంత గట్టిగా చెప్తున్నారో, అలాగే వెళ్లామనుకున్నాం. 23 వుదయానికి నర్సోబావాడి చేరాము.

అదే మార్గంలో కొల్హాపురం మహాలక్ష్మి అమ్మవారి దర్శనం చేసుకొని 24వ తేదీ ఉదయానికి షిర్డీ వెళ్ళే దారిలో పూణే చేరాము. అప్పటికి మా తండ్రిగారికి ప్రమాదకర పరిస్థితి ఏర్పడింది. యాత్ర కొనసాగించడమా లేక, మానటమా లేక మా తండ్రిగారిని మాత్రం తీసుకుని తిరిగి కావలి వెళ్ళిపోవటమా అనుకొని వెంట వున్నది శ్రీ మాస్టరుగారు, వెళ్తున్నది షిర్డీ కనుక షిర్డీ వెళ్ళడానికే నిర్ణయించుకొన్నాము.

షిర్డీలో రెండురోజులున్నాము. మా తండ్రిగారి పరిస్థితి కొంత ఆందోళనకరంగానే వున్నది. షిర్డీలో ధుని లభించవలెనన్న మా కోరిక బాబాకు విన్నవించుకున్నాము. శ్రీ శివనేశన్ స్వామి "ఇటువంటి అడియాసలు పెట్టుకొనవద్దు. ఇక్కడనుండి ఊది తీసుకొని వెళ్ళి అక్కడ ధుని ఏర్పాటు చేసుకోండి, ఇక్కడనుండి అగ్ని లభించదు" అని సలహా ఇచ్చారు. మాస్టరుగారు మాత్రం ధుని కోసం ప్రార్థిద్దామని చెప్పారు.

ఆనాడు రథసప్తమి. కావలిలో మందిర నిర్మాణసంకల్పంతో ధుని పూజ చేయుటకు శ్రీ మాస్టరుగారు నిర్ణయించారు. మా తండ్రిగారి పరిస్థితి కొంత మెరుగయింది, చేతుల మీద వేసుకొని, వారిని సమాధి మందిరంలో, చావడిలో, గురుస్థానంలో, ద్వారకామయిలో బాబా దర్శనానికి వెళ్ళాము. మధ్యాహ్నం ద్వారకామాయిలో బాబాకు నివేదన ఇచ్చాము. సాయంత్రం శ్రీ మాస్టరుగారు ధుని పూజ చేసి, మాతో చేయించి, మా అందరితో ధునిలో కొబ్బరికాయలు వేయించారు. ఇంతలో చావడిలో ధూపం వేయడానికై అగ్ని తీసుకొని పోవుటకు ధుని దగ్గరకు ఎవరో వచ్చారు. ధుని నుంచి అగ్ని ప్రసాదించమని మాస్టరుగారు బాబాను ప్రార్థించారు. అప్పుడే, సరిగ్గా అప్పుడే అద్భుతమైన బాబా లీల జరిగింది. శ్రీ మాస్టరుగారు బాబాను ధుని ప్రసాదించమని ప్రార్థించి లేచేలోపల ధుని నుంచి అగ్నిని తీసుకుని వెళ్ళడానికి వచ్చినతను మేము బాబాకు హారతికై తీసుకుని వెళ్ళిన పళ్ళెంలో పెద్ద నిప్పు కణికలు 3 వేసి వెళ్ళిపోయాడు. అనుకోని ఈ సంఘటనకు మేమంతా నివ్వెరపోయాము. క్షణంలో తేరుకుని బాబా అనుగ్రహానికి పరవశించి ఆనందంతో ఆ పళ్ళెంలో కర్పూరం వేసి ద్వారకామాయి బాబాకు హారతి ఇచ్చాము. అక్కడ ఆ సమయంలో వున్న వారంతా హారతి ఇవ్వడంలో మమ్ములని కలిశారు. ఆ సమయంలో బాబా ఆనందంతో నవ్వుతున్నట్టు మాకు అన్పించింది. మేము బయటకు రావడానికి 15 ని॥లు పైనే పట్టింది. సత్రానికి ధుని చేర్చిన తర్వాత

దానికి ఎట్లా కాపాడుకుంటూ తేవాలో ఆలోచించి, ఒక కుంపటయితే బాగుంటుంది. మసి క్రిందకు రాలుతుంటే నిప్పు ఆరిపోకుండా వుంటుంది అనుకునికుంపటి ఎక్కడ వుంటుందో వాకబు చేశాము. మహల్సాపతి గారి యింటి ప్రక్క ఇంట్లో మేము కోరినటువంటి మట్టి కుంపటి ఒకటి మాత్రం వున్నది. దానిని కొన్నాము. మంచి బొగ్గులు కావాలి. అవి ఎక్కడ దొరుకుతాయని అడుగగా శ్రీ మార్తాండ మహారాజ్ గారి కోడలు ఎందుకని అడిగారు. మేము అసలు కారణం చెప్పలేక పాపకు పాలు కాచుకోవడానికని చెప్పాం. ఆమె తన ఇంట్లో వుండే బొగ్గులు ఒక చాటెడు ఇచ్చారు. బాబా ప్రసాదించిన అగ్నికి కుంపటి మహల్సాపతి గారి ప్రక్కింట్లో దొరకడం, బొగ్గులు మార్తాండ్ మహారాజ్ యింటినుండి రావడం బాబా సంకల్పం కాక ఏమవుతుంది? రాత్రిపూట అగ్ని సత్రంలో పెట్టుకుంటే పొగవల్ల అక్కడ పడుకున్న వాళ్ళకు యిబ్బంది కలుగుతుందేమోనని, రాత్రి 11 గం॥లకు ఆ పొయ్యిని నీళ్ళకుగాను తెచ్చిన గంగాళంలో పెట్టుకుని, మా టూరిస్ట్ బస్సులోకి తీసుకొని వెళ్ళాము. చుట్టూ అంతా తిరుగుతూ వున్నా ఎవరూ మమ్ములను ప్రశ్నించక పోవడం అలనాడు వసుదేవుడు శ్రీ కృష్ణుని నందుని వద్దకు తీసుకొని పోయినట్లనిపించింది. ప్రక్కరోజు ఉదయం అగ్ని ప్రసాదించిన వ్యక్తికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుటకై ద్వారకామాయికి వెళ్ళాము. కాని అటువంటి వ్యక్తి మాకు కన్పించలేదు. ఆ వ్యక్తి బాబా కాక మరెవరై వుంటారు? ప్రయాణం చేస్తున్నంతసేపు మాకెవ్వరకూ, శ్రీ మాస్టరుగారితో సహా నిదురలేదు. వంతుల ప్రకారం డ్యూటీ వేసుకున్నాకూడా అవతలవారు నిదురపోయి అగ్నిని అలక్ష్యం చేస్తారేమోనని ఎవరికి వారికే ఆదుర్దా.

హైద్రాబాద్ చేరిన తర్వాత ఒంగోలులో శ్రీ సత్యంగారికి పక్కరోజు ఉదయానికి మేము ధునితో అక్కడ చేరే విషయం ఫోన్ చేసి చెప్పగా వారు ఆ రాత్రంతా నామ, జపాలతో, పారాయణలతో గడుపుతూ మందిరంలో వేచియున్నారు. ధునిని వూరేగింపుతో తీసుకొని వెళ్ళి ఒంగోలు మందిరంలో ధునిలో కలిపారు శ్రీ మాస్టరుగారు. కావలిలో శ్రీ గీతా మందిరం నుండి మా ద్వారకామాయి ప్రార్ధనా మందిరానికి వూరేగింపులో ధునిని తీసుకొని వెళ్ళాము. ఆ రోజు మాస్టరుగారితోపాటు వాస్తు ఆచార్యడా॥ రామమోహనరావు మాతో కావలికి వచ్చారు. ధుని ప్రాశస్త్యాన్ని గురించి ప్రసంగించారు. మేము ధునికి ప్రత్యేకమైన ఏర్పాట్లు చేసే దాకా మా ఇంటి వద్ద వుంచుకొంటాము. అక్కడైతే మాకు 24 గం॥లు చూచుకొనుటకు వీలైతుందని మాస్టరుగారిని అడిగాము. "బాబా బ్రహ్మచారి, గనుక గృహస్థుల ఇండ్లలో వుండరు. మందిరంలో వుంచుకోవడానికి వీలుకాకపోతే తిరిగి ఒంగోలు తీసుకొనివెళ్ళి అక్కడ ధునిలో కలిపేస్తాము. అన్ని ఏర్పాట్లు అయిన తర్వాత మరల కావలికి తెచ్చిస్తాము" అని మాస్టరుగారు అన్నారు. ధుని వచ్చిందని తెలిసి సాయి భక్తులు, గురుభక్తులు, విద్యార్థులు వచ్చారు. వారంతా వంతుల ప్రకారం కాపలా వుంటూ కాపాడుకుంటామని మాస్టరుగారితో చెపితే ఆయన సరే అన్నారు. మందిరంలో అప్పటినుండి నిత్యం పారాయణలు, భజనలు, నాలుగువేళలా హారతులు జరుగుతున్నవి. అక్కడకు వచ్చిన వారందరకూ ప్రశాంతత అనుభవము అవుతున్నది. ఈ విధంగా ఆంధ్రదేశమంతటా బాబా పారాయణలు జరుగుతున్న చోట్లకి ధుని చేరడానికి బాబా, మాస్టరుగారి సంకల్పమే కారణం.

శ్రీ మాస్టరుగారి కృప వల్ల మేము క్షేత్రాలన్నింటిలో వారి పాదపూజ చేసుకునే అదృష్టం లభించింది. మాస్టరుగారు యిన్నిసార్లు షిర్డీ వెళ్ళినప్పుడు ఆయనకు కలగని ధుని సంకల్పం ఈ యాత్రలో కలగటం, ధుని లభ్యం కావడం అక్కడ్నుంచి ఒంగోలు, కావలి మందిరాలకు ధుని చేరడమనే డివైన్ డ్రామా, మా యాత్రలో భాగం కావడము మా అదృష్టం. మా పెద్దలు చేసుకొనిన పూజాఫలం. ఈ విధంగా అందరం వయోవృద్ధులను, పసి పిల్లలనూ తీసుకొనివెళ్తూ వుంటే మాస్టరుగారికి ముచ్చట వేసింది కాబోలు, ఆయన నవ్వుతూ "ఒక్కొక్క బట్టను, ఒక్కొక్క బట్టను రేవుకు తీసుకుని వెళ్ళడం కాకుండా, అన్నింటినీ మూటగట్టుకుని ఒకేసారి రేవుకు తీసుకొని పోయినట్లు వున్నది" అన్నారు. వారందరితో దత్తక్షేత్రాలు, షిర్డీ సందర్శనం చేయించి నా మ్రొక్కు తీర్చుకోగల్గాను శ్రీ మాస్టరుగారి అపార కరుణ వల్ల. ఈ విధంగా ధునితో ప్రారంభమయిన మా సత్సంగ సమాజానికి మాస్టరుగారు 'నందదీప్ సాయి సమాజ్' అని నామకరణం చేశారు. మాస్టరుగారి కరుణ, శ్రీ సాయికృప మా సత్సంగ సభ్యుల పారాయణ ఫలితమా అన్నట్లు మా ప్రమేయం ఏమీ లేకనే మహల్సాపతికి సాయి ప్రసాదించిన తమ పాదుకలు 12-10-88 నాడు మా మందిరానికి వచ్చినవి. వాటిని దర్శించే భాగ్యం మాకు కలిగింది.

గురుపౌర్ణిమ మొదటిసారిగా 1987లో టి. ప్రసాద్ గారింట్లో జరుపుకున్నాము. ఎలా చేయాలో తెలియదు.

అందువలన నెల్లూరి వారి సహాయం తీసుకున్నాము. మాస్టరుగారికి తలంటటము, శరీరానికి నూనె పూయడము, ఇవన్నీ చూసేదానికి చాలా బాధాకరంగా వున్నది. ఒక్కోసారి శిష్యులకు గురువు మీద వుండే ప్రేమ, భక్తి విశ్వాసాలు గురువుగారికెంత ఇబ్బందికరంగా వుంటుందో కదా! అన్పించింది. మొదట్లో నాకు అవకాశం రాలేదని బాధపడ్డా, ఆ తర్వాత నమస్కరించుకుంటే చాలులే ఆయనను మరీ యిబ్బంది పెట్టే బదులు అని అన్పించి నమస్కరించాను. ఆ సాయంత్రం పాదపూజ అందరం చేసుకున్నాము.

మాస్టరుగారు సమాధి చెందిన తర్వాత ఒకసారి గాణ్గాపురం వెళ్ళాము. మాస్టరుగారు షిర్డీ, గాణ్గాపురం మొ॥న పవిత్ర యాత్రా స్థలాల్లో చెప్పులేసుకోకూడదు, లాడ్జిలో దిగకూడదు అని చెప్పేవారు. కాని మాకూడా వచ్చినవారు లాడ్జ్ తీసుకున్నారు. అందువల్ల మాస్టరుగారికి క్షమాపణ చెప్పుకున్నాం. ఆ మర్నాడు అమావాస్య గురువారం. "పాపనాశ తీర్థంలో స్నానం చేయడం, తర్వాత 108 ప్రదక్షిణలుచేయడం మంచిది" అని ఎవరో చెప్పారు. అది మా ప్రోగ్రామ్ లో లేదు. అయినా అది మాస్టరుగారి ఆజ్ఞగా వచ్చిందనుకుని అమ్మగారికి, మాస్టరుగారికి ప్రదక్షిణలు చేస్తున్నాం అనే భావనతో చేస్తున్నాను. 75, 80 ప్రదక్షిణాలు అయ్యేసరికి మాస్టరుగారు ఉదుంబర వృక్షం క్రింద భౌతికంగా దర్శనం ఇచ్చారు, కొంచెం చిక్కినట్టు వున్నారు. ఇది మా జీవితంలో అద్భుతమైన అనుభవం.

షిర్డీకి ముందుగా టికెట్స్ బుక్ చేసుకుంటే ప్రయాణం ఏదో ఒక అడ్డంకు వచ్చి ఆగిపోతుంది. ఇది మాకు బాగా అనుభవం. చేసుకోకుండా వుంటే ప్రయాణం చాలా సులభంగా జరుగుతుంది. ఒకసారి మేము షిర్డీ ప్రయాణం పెట్టుకున్నాం. నా భార్య రమ అన్నం మానేసింది. ప్రయాణం సక్రమంగా జరగాలి. ఇంతలో మాకు ఫోన్ వచ్చింది మా అక్క దగ్గర్నుంచి. మద్రాస్ హాస్పిటల్లో అడ్మిట్ చేశారు. నన్ను అసిస్ట్ చేయడానికి రమ్మన్నారు. ఇన్వెస్టిగేషన్ జరగాలంటే 2,3 రోజులు పడ్తుంది. అందువల్ల ప్రయాణం జరగదు, నువ్వు అన్నం తిను అని నా భార్యకు చెప్పాను. అప్పుడు ఆమె ఇంకో రెండు రోజులు చూద్దాము అని బాబా ముందు చీటీ వేశాము. వేస్తే తినొద్దు అని వచ్చింది. సరే అనుకుని మద్రాస్ వెళ్ళాం. ఆశ్చర్యకరంగా ఇన్వెస్టిగేషన్ అన్నీ చాలా త్వరగా జరిగి 'ఆమెకు ఏమీ లేదు, మీరు వెళ్ళవచ్చు' అన్నారు డాక్టర్స్. మాస్టరుగారు చెప్పినట్టు యాత్ర బాగా జరిగింది. ఇదొక మిరకల్ మా జీవితంలో. మాస్టరుగారు ఆధ్యాత్మికంగా చాలా శిక్షణ ఇచ్చారు. ఒకసారి మాకు చాలా కష్టం వచ్చింది. 'ఇలా యిబ్బంది వచ్చింది. మమ్మల్నీ నష్టం నుంచీ రక్షించండి' అని ప్రార్థించాను. ఒకాయన వచ్చి మాస్టరుగారిని విజయవాడలో కలిసి వచ్చాను. వారు పది రోజులలో వస్తానన్నారు అన్నారు. మాస్టరుగారు రాలేదు. కాని సమస్య తీరిపోయింది. తర్వాత మాస్టరుగారిని నా భార్య అడిగింది, "మీరు వస్తానన్నారే కానీ రాలేదు " అని, "నేనెప్పుడు చెప్పానమ్మా చెప్పలేదే" అన్నారు. కొన్ని పరిస్థితులలో పంతాలు పట్టింపులకు పోతే వెంటనే మెసేజ్ వస్తుంది. అప్పుడు అవతల వారి పట్ల మన భావన మారుతుంది.

మా వదినగారబ్బాయి నెల్లూరులో ఎమ్.సెట్. కోచింగ్ తీసుకుంటున్నాడు. రోజూ హై ఫీవర్ వచ్చేది. మందులు యిస్తూ రోజూ రాత్రిపూట లాడ్జిలో సెలైన్ పెట్టేవారు. పగలు చదువుకునేవాడు. మర్నాడు ఉదయం బనారస్ పరీక్ష వుంది. నేను నెల్లూరు వెళ్తే మాస్టరుగారి బ్లెస్సింగ్స్, ఊది తెస్తారనుకున్నాం అన్నారు. వాళ్ళ నాన్నగారైతే అస్సలు పరీక్ష కెళ్ళొద్దన్నారు. కాని వాడు వెళ్ళాడు. నేను మాస్టరుగారి దగ్గరకెళ్ళాను. "మాస్టరుగారు శ్రీనివాస్ కి బాగాలేదు. ఈపాటికి పరీక్ష కెళ్ళివుంటాడు. మీరు దీవించాలి" అన్నాను. అప్పుడు ఆయన ఊది యిచ్చి అతనే పెట్టుకున్నట్టు భావనచేసి పెట్టుకుని నోట్లో వేసుకోమన్నారు. నేను అలానే చేశాను. అప్పట్నించి వాడికి జ్వరం రాలేదు. ఆ పరీక్షల్లో మంచి ర్యాంక్ వచ్చి ఎమ్.బి.బి.యస్ సీటొచ్చింది. మాకు తెలిసిన ఒక అమ్మాయి ఆత్మహత్యా ప్రయత్నం చేసుకుంది. మా దగ్గరకు తెచ్చారు. ట్రీట్మెంట్ యిచ్చాం బ్రతికింది. కాని కారణం ఏమిటని ప్రశ్నిస్తే ఆ అమ్మాయిది చాలా నికృష్టమైన పరిస్థితి. కొందరి ప్రవర్తనవల్ల విసిగిపోయి ఆత్మహత్యకు పాల్పడింది. 'ఈ కారణంగానైతే జీవితాన్ని అంతం చేసుకోనక్కర్లేదు' అని చెప్పి, "నిన్ను ఒక మహాత్ముని దగ్గరకు పంపుతాను. నీలో ఎంతో మార్పు వస్తుందని చెప్పి మాస్టరుగారి దగ్గరకు లెటర్ ఇచ్చి పంపాను. ఆ అమ్మాయి వెళ్ళేసరికి వేళమించినా మాస్టరుగారు ఇంటర్వ్యూ యిచ్చారు. ఇప్పుడు ఆ అమ్మాయిలో ఎంతో పరివర్తన కల్గి నిరాశావాదల్లా ఆశావాదిగా మారి సంఘ సేవకురాలయింది. మాస్టరుగారు ఎంతో మార్పు తీసుకొచ్చారు.

- సశేషం

ద్వారకామాయి అనుభవమండపము

శ్రీమతి పార్వతమ్మ, హిందూపూర్

నాకు మొట్టమొదట బాబాతో పరిచయం నా చిన్నతనంలో జరిగింది. నేను 7 వ తరగతి చదువుతున్నప్పుడు పిల్లలందరిని ఆంగ్లం అభ్యసించడానికి వేరొక పాఠశాలకు తీసుకువెళ్ళేవారు. అలా వెళ్ళినప్పుడు ఆ పాఠశాలలో అడుగుపెడుతూనే గోడకి వున్న సాయిబాబా చిత్రపటం నన్ను విపరీతంగా ఆకర్షించింది. నేను ఆ పటాన్ని చూస్తూ అలాగే వుండిపోయాను. నాతోపాటు వచ్చిన వాళ్ళందరూ తరగతిలోకి వెళ్ళిపోయినా నేను అక్కడే నిలబడి ఉండటాన్ని, మా ఉపాధ్యాయులు చూసి అందరూ లోపలకి వెళ్ళిపోయినా నువ్వొక్కదానివే ఇక్కడ నిలబడిపోయావేమిటని, నన్ను అక్కడనించి పంపించేసారు. ఇది 1973, 74 సంవత్సరాలలో జరిగింది.

మరుసటి సంవత్సరం, నేను 8 వ తరగతి లో చేరిన మొదటి రోజు, పాఠశాల ఆవరణలో అడుగుపెడుతుండగా ఒకాయన తెల్ల పంచె, తెల్ల చొక్కా వేసుకుని నా ఎదురుగా వచ్చేసరికి నేను 'నమస్తే సర్' అన్నాను. ఆయన వెంటనే నావైపు చూస్తూ "నన్ను మరిస్తే, నిన్ను మరుస్తా" అన్నారు. నాకు ఆ వయస్సులో ఆ మాటలకి అర్థం తెలియలేదు. ఆయన మా తెలుగు ఉపాధ్యాయులని తరవాత తెలిసింది. కానీ అలా ఎందుకన్నారని నేను ఎప్పుడూ అడగలేదు. అడగాలని తోచలేదు. ఆయన కూడా ఆ విషయం ఎప్పుడూ నాతో ప్రస్తావించలేదు. దాదాపు 10 సంవత్సరముల తరవాత, నాకు సాయినాథుని గురించి కొంత అవగాహన కలిగాక మ, బాబానే ఆ రూపంలో వచ్చి నాతో చెప్పారేమో అనిపించింది. మా తెలుగు సర్, 8 వ తరగతి నించే చాలా ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలు ప్రత్యేకంగా నాకిచ్చి చదివించారు. ఆయన గ్రంథం ఇవ్వడం, నేను చదవడం ఇలా జరిగిపోయింది. ఇప్పుడు తలచుకుంటే చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంటుంది. తరగతిలో అంతమంది ఉంటే ఆయన నాకే అన్ని గ్రంథాలు ఎందుకు ఇచ్చారోనని.

1983 లో వేంకటగిరి లో VDO గా ఉద్యోగంలో చేరాను. రోజూ ఉదయమే లేచి తొందరగా పని ముగించుకుని, బాబా గుడికివెళ్ళి, అక్కడ్నించి ఉద్యోగానికి వెళ్ళేదాన్ని. మళ్ళీ సాయంత్రం తిరిగి వచ్చేటప్పుడు బాబా గుడికి వెళ్లి అక్కడ సేవ చేసుకుని ఒక గంట అక్కడేవుండి అప్పుడు ఇంటికి వచ్చేదాన్ని. ఇలా ప్రతీరోజూ జరిగేది. రోజంతా బాబా ధ్యాసలోనే గడిపేదాన్ని.

నేను ఉద్యోగంలో చేరడానికి మా ఊరి నించి వెంకటగిరి వచ్చే ముందు ఇంట్లో ఏదో చిన్న గొడవజరిగి, నేను వెంకటగిరి వచ్చిన కొన్నాళ్ళకి మా నాన్న కోపంగా, 'నీకు ఇకనించి నాన్న లేడనుకో' అని ఉత్తరం రాశారు. ఆ రోజు నాకు చాలా బాధనిపించి రాత్రంతా ఏడుస్తూ పడుకున్నాను. ఆ రోజు మొదటిసారిగా సాయినాథుడు స్వప్న దర్శనం అనుగ్రహించారు. ఆ స్వప్నంలో బాబా నా చేయి పట్టుకుని, "మీ నాన్న కోసం అంత బాధపడతావెందుకు? నాతో రా" అని మేడపైకి తీసుకువెళ్లారు. పైనించి చూస్తే కింద కొన్ని స్నానాల గదులు వరసగా వున్నాయి. ఒక చేత్తో లుంగీ పట్టుకుని, భుజం పైన తువ్వాలు వేసుకుని ఒకాయన, స్నానాలగదిలోకి వెళ్లారు. ఆయనని బాబా నాకు చూపిస్తూ, ''మీ నాన్న నీతో తెగతెంపులు చేసుకున్నారని ఎందుకు బాధపడతావ్, ఇకనించి ఆయనే నీకు నాన్న" అని చెప్పి మాయమైపోయారు. బాబా చూపించిన

ఆయనని నేను ఎప్పుడూ చూడలేదు. 'ఎవరబ్బా ఆయన' అనుకునే దాన్ని.

కొన్నాళ్ళకి నేను గొలగమూడి వెంకయ్య స్వామి దర్శనానికి వెళ్లాను. అక్కడ జనంతో చాలా కోలాహలంగా వుంది. శ్రీ రామిరెడ్డి తాత, శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు వస్తున్నారని అక్కడ ఎవరో చెప్పారు. అప్పటివరకు వారిని చూడలేదు కనుక అందరితో పాటు నేను కూడా వారి దర్శనం కోసం ఎదురు చూస్తున్నాను. ఈలోపు మాస్టరుగారు వచ్చారని జనమంతా తోసుకుంటూ వెడుతున్నారు. నేను మా పక్క వాళ్ళతో "ఎక్కడండీ ఆయన?" అనడిగాను, 'అదిగో వారే' అని ఒకవైపు చూపించారు. ఒకచేత్తో పంచెపట్టుకుని, తెల్లటి జుబ్బా వేసుకుని నాకు కొంచెం దూరంలో నడిచి వెడుతున్నారు. స్వప్నంలో నాకు బాబా చూపించిన వారిలాగే వున్నారు. ఇంక ఒక్క క్షణం కూడా ఆలస్యం చేయకుండా అందరిని తోసుకుంటూ ముందుకువెళ్లి వారికి నమస్కారం చేసుకున్నాను. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నా దోసిటనిండా ద్రాక్షపళ్ళు ప్రసాదంగా ఇచ్చారు. అప్పటినించి ఇప్పటివరకు వారే నా తండ్రి!

బాబా నా తల్లి. నేను బాబాని 'సాయి మా' అని పిలుచుకుంటాను. దానికి కూడ కారణం వుంది. నేను చిన్నప్పటి నించి అమ్మవారిని బాగా కొలిచేదాన్ని. ఒకసారి అమ్మవారి పటం నించి బాబా బైటికి వచ్చినట్లు కనిపించింది. అప్పటినించి 'సాయి మా' అనుకుంటాను.

నేను పెళ్లిచేసుకుకోకుండా ఉండిపోవాలని నిర్ణయం తీసుకుని చాల సంవత్సరాలు అలాగే ఉండిపోయాను. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు నువ్వు తప్పక వివాహం చేసుకోవాలని చెప్పారు. వారి మాట ప్రకారం వివాహం చేసుకున్నాను. నిజంగా నా తండ్రిలా బాధ్యత వహించి నన్ను వివాహానికి ఒప్పించారు.

కొన్నాళ్లకి మా అమ్మ కూడా నాతో మాట్లాడటం మానేసింది. అందువల్ల మొదటిసారి కాన్పుకి ఎవరూ రాలేదు. నొప్పులు వస్తుంటే నేనే వెళ్లి ఆసుపత్రిలో చేరాను. బాగా నొప్పులు ఎక్కువ అయ్యేసరికి ఒకసారి 'సాయి మా!' అని అరిచాను. నా ఎదురుగా గోడమీద సాయినాథుడు, పటం రూపంలో ఆశీర్వదిస్తూ కనిపించారు, వెంటనే నాకు బాబు పుట్టాడు. నిజానికి అక్కడ బాబా పటం లేదు. నేను బాబాని అమ్మగా భావించుకున్నందుకు, నాకు తల్లిలా తోడు ఉండి బాబుని ప్రసాదించారు. వాడికి ఆరు నెలలు వచ్చాక మా కుటుంబసభ్యులందరము కలిసాము.

మా బాబు పుట్టాక మూడు నెలలనించి నేను ఆఫీసుకి వెళ్ళేటప్పుడు వాడిని ఉయ్యాలలో వేసి, 45 నిముషములు నిడివిగల బాబా పాటల కాసెట్ పెట్టేసి ఆఫీసుకి వెళ్లిపోయేదాన్ని. ఆఫీసుకి నడిచే దూరంలోనే ఇల్లు తీసుకున్నాము. మధ్యలో ఒకసారి ఇంటికి వచ్చి బాబుతో కాస్సేపు వుండి, పడుకోపెట్టి, బాబా క్యాసెట్ పెట్టి వెళ్ళేదాన్ని. మావారు అప్పుడు వేరే ఊరిలో ఉద్యోగం చేసేవారు. మా ఆఫీసు వాళ్ళు కూడా సహకరించేవారు. ఒకసారి, ఇలాగే వాడిని ఉయ్యాలలో వేసి, బాబా కాసెట్ పెట్టి ఆఫీసుకి వెళ్లాను. ఆరోజు ఆఫీసుకి పై అధికారి వచ్చారు. నేను పనిలో పడి పిల్లవాడి సంగతి మర్చిపోయాను. చాల సేపటికి బాబు విషయం గుర్తుకొచ్చి మా అధికారితో చెప్తే, ఇంటికి వెళ్లి రమ్మన్నారు. ఈలోపల మా పక్కింటిలో వున్న అబ్బాయి పరిగెట్టుకుంటూ మా ఆఫీసుకి వస్తూ దారిలో నాకు ఎదురయ్యాడు. "అక్కా! నువ్వు బైట తలుపుకి తాళం వేసి ఆఫీసుకి వెడతావు కదా. ఇందాక మీ ఇంట్లోనించి బాబు నవ్వులు వినిపించాయి. నువ్వు వచ్చావేమో అనుకున్నాను, కానీ బైట తాళం వుంది, అప్పుడు నేను వెంటిలేటర్ నించి లోపలకి చూసాను, బాబు ఉయ్యాలలో కాకుండా కిందకూర్చుని ఎవరి వైపో చూసి పక పక నవ్వుతున్నాడు, వాడి ఎదురుగా ఎవరో వుండి ఆడిస్తున్నట్లు అటూ ఇటూ తిరుగుతూ ఆడుతున్నాడు. నాకు భయమేసి నీ దగ్గరికి వస్తున్నాను" అన్నాడు రొప్పుతూ,,,,,,నాకు చాలా భయమేసింది. పిల్లాడు ఉయ్యాలలోనించి పడిపోయాడేమోనని. ఇంటికి వెళ్లి వాడిని ఎత్తుకుని తలంతా తడిమి చూసాను, ఎక్కడా ఒక్క దెబ్బకూడా లేదు. వాడు హాయిగా నవ్వుతున్నాడు. వాడికప్పుడు ఐదారు నెలలుంటాయి.. అపుడు వాడిని ఎవరు ఉయ్యాలలోనించి కిందకి దింపారా అని ఆలోచిస్తే, ఒక్కసారిగా ఒళ్ళంతా గగుర్పొడిచింది, ఎదురుగా వున్న సాయి పటానికి రెండుచేతులెత్తి నమస్కరించాను కృతజ్ఞతతో!! ఇలా ఎన్నోసార్లు నా 'సాయి మా' నన్ను కన్న తల్లిలా కాపాడారు. ఇప్పటికి కాపాడుతూనే వున్నారు.

జై సాయిమాస్టర్ !!

ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు

శ్రీమతి బాలమ్మ

పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మహరాజ్ లీలావైభవాన్ని, వారితో తన స్మృతులను గుంటూరు సత్సంగ సభ్యురాలు శ్రీమతి బాలమ్మగారు ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు...

మార్చ్ 2, 1975లో మా వివాహమైంది. మావారి పేరు మల్లికార్జునరావు గారు. వివాహానంతరం గుంటూరు A.T.అగ్రహారంలో కాపురం పెట్టాము. మా ఇంటివారు బాబా భక్తులు. అంతేకాక పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి గ్రంథాలు పారాయణ చేసేవారు. నేను వారి దగ్గర తీసుకుని శ్రీ సాయిలీలామృతం గ్రంథం పారాయణ చేశాను.

కొన్నిరోజులకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు R అగ్రహారం, నల్లచెరువు, శ్రీ సాయిబాబా మందిర వార్షికోత్సవానికి వచ్చారు. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారిని మొట్టమొదటిసారి దర్శించుకున్నాను. గురువుగారు అంటే ఎంతో అట్టహాసంగా వుంటారేమో అనుకున్నాను. చాలా సాదాసీదాగా ఇంకా చెప్పాలంటే మా ఇంట్లో బంధువుల్లా వున్నారు. భక్తులందరూ ఆయనకు పాదపూజ చేసుకున్నారు. తరవాత అందరమూ నమస్కారం చేసుకున్నాము. అక్కడే నేను శ్రీ సాయిలీలామృతం గ్రంథం కొనుక్కున్నాను. అప్పట్లో దాని వెల 16 రూపాయలు. ఇక ఇంటికి వెళ్ళాక ఆ గ్రంథాన్ని చాలా ఆత్రంగా చదివేదాన్ని. అప్పటికి నాకు ఇద్దరు పిల్లలు, ఒకబ్బాయి, ఒకమ్మాయి. బాగా చిన్నవాళ్ళు. అయినా పనులన్నీ చేసేసుకుని ఒక పారాయణ పూర్తయ్యిన వెంటనే మళ్ళీ మొదలుపెట్టి చదివేదాన్ని. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు అప్పుడప్పుడు గుంటూరు వచ్చేవారు. ఎవరి ద్వారానో తెలిసి పరుగులు పెట్టుకుంటూ వెళ్ళేవాళ్ళం. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి దర్శనం అంటే విపరీతమైన ఆనందంగా వుండేది.

గుంటూరులో సాయి మందిరం నిర్మాణమప్పుడు అందరమూ పారాయణ చేయాలని సంకల్పం. అప్పుడు నేను సంహితాయన గురుద్విసాహస్రి వరసగా 11 రోజులు 11 పారాయణలు చేశాను. తరవాత మాయి అమ్మని తీసుకుని రావడానికి కన్యాకుమారి వెళ్లే అవకాశం నాకు దక్కింది. మావారు పిల్లలిద్దరినీ తాము చూసుకుంటానని చెప్పి నన్ను పంపించారు. ఇంకా ఎంతోమంది సత్పురుషుల దర్శనాలు జరిగాయి. ఇదంతా గ్రంథపారాయణ మహాత్మ్యం అనుకుంటాను. అంతేకాదు. మొట్టమొదట శ్రీసాయి లీలామృతం పారాయణ చేసినప్పుడు నాకనిపించింది -- "మాస్టరూ! మీరైతే మగవారు, పైగా ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం వున్నవారు. చక్కగా ఏ క్షేత్రానికైనా వెళ్లొచ్చు. నాకు కూడా అవన్నీ చూడాలని వున్నా నా పరిస్థితిని బట్టి వెళ్ళలేను కదా!" అనుకున్నాను. కానీ కాలాంతరంలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి అనుగ్రహంవల్ల అరుణాచలం, కాశీ, రామేశ్వరంతో సహా ఎన్నో క్షేత్రాలు దర్శనం చేసుకున్నాను. వారికి మన మనస్సులో అనుకున్నది తెలిసిపోతుందన్న దానికి మొదటి నిదర్శనం అది. తరవాత రామిరెడ్డి తాత, మాయి అమ్మ, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు... ఈ ముగ్గురు మహాత్ములు మా సాయి మందిరానికి రావడం వల్ల ప్రత్యేకమైన శక్తి ప్రచోదనం అయినట్లు అందరికీ అనుభవమైంది. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సంహితాయన ద్విసాహస్రి గ్రంథం మీద 'శ్రీ గురుకృపా ప్రాప్తిరస్తు!' అని ఆశీస్సులు వ్రాసి నాకు ప్రసాదించారు. అది 1986వ సంవత్సరం. ఇప్పటికీ ఆ

గ్రంథాన్ని భద్రంగా దాచుకున్నాను.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి మన మనస్సులో అనుకున్నవి వెంటనే తెలిసిపోతాయని తెలిపే ఒకదృష్టాంతం. నేను శ్రీ సాయిలీలామృతం పారాయణ చేస్తూ బాలాభాటే లీల వచ్చినప్పుడు, 'పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు కూడా అంతటి సమర్థులే కదా! నామీద కూడా ఒక వస్త్రం కప్పితే హాయిగా పనైపోతుంది కదా? ఎన్నాళ్లీ పారాయణలు చేస్తాను?' అనుకునేదాన్ని. మేము కొంతమందిమి కలిసి ఒంగోలులో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి దర్శనానికి వెళ్లాం. ఆయన అందరితో మాట్లాడుతూనే నావంక ఓరగా చూస్తూ, "బాబాచరిత్రలో ఒక్క బాలాభాటేకి మాత్రమే వస్త్రం కప్పగానే మార్పు రావడం జరిగింది!" అని చెప్పారు. నాకు గుండె ఝల్లు మంది -- 'అమ్మో, నా మనసులో అనుకున్నది తెలిసిపోయిందే!' అని. ఇలా ఎన్నో అనుభవాలిచ్చారు.

ఒకసారి నాకొక స్వప్నం వచ్చింది. అందులో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఒక్కరే ఒకచోట తలక్రింద చేతులు పెట్టుకుని పడుకుని వున్నారు. నేను వారి దగ్గరకి వెళ్లి, ఏదైనా మాట్లాడితే లేస్తారేమోనని మనసులోనే 'గురుర్బ్రహ్మ' శ్లోకం చదువుకుని, నా జీవితాన్ని సరైన మార్గంలో నడిపించమని మనసులోనే నమస్కారం చేసుకున్నాను. స్వప్నం ముగిసింది. తరవాత కొద్దిరోజుల్లోనే మేము కొంతమంది సత్సంగసభ్యులం కలిసి వారానికి ఒకరోజు ఒకరి ఇంట్లో సత్సంగం చేసుకునేవాళ్లం. తరవాత AT అగ్రహారం రెండవలైనులో వున్న ప్రసన్నాంజనేయ స్వామి గుళ్లో సత్సంగాలు చేసుకునేవాళ్ళం. సరిగా 9 వారాలు అయ్యేసరికి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు మా ఆహ్వానం మేరకు మా సత్సంగాన్ని ఆశీర్వదించడానికి ఆ మందిరానికి వచ్చారు. మా కార్యక్రమాలు విని చాలా ఆనందించారు.

తిరిగి 9 సంవత్సరాలకు అక్కడ బాబా విగ్రహ ప్రతిష్ఠ జరిగింది.

నేను ఇప్పటికి 15 సంవత్సరములనుండి రోజూ ఉదయం, సాయంత్రం నల్లమస్తాన్ బాబా సమాధికి విధిగా వెళుతుంటాను. అక్కడ మీరా సాహెబ్ బాబాగారిని కలవడం జరిగింది. ఆయన తాజుద్దీన్ బాబా పరంపరలోనివారు. నల్లమస్తాన్ బాబా గుడిలో అన్ని రకాల ప్రార్థనలు జరగాలని, మతసామరస్యం ఏర్పడాలనీ వారు చెప్పేవారు. పైగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఆ దర్గాని సందర్శించారు కనుక అక్కడ పారాయణలు, భజన నిత్యం జరగాలని నిర్ణయించి, ఆ నిమిత్తం నాకు అవకాశమిచ్చారు. 2006వ సంవత్సరంనుంచి మొదలై ఇప్పటికీ ఆ సత్సంగం కొనసాగుతోంది.

నేను తాజుద్దీన్ బాబా చరిత్రను కొన్నిసార్లు పారాయణ చేసిన తరువాత పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు స్వప్నదర్శనమిచ్చారు. ఆ స్వప్నం చాలా చిత్రంగా వుంది. ఒక వెదురుతో చేసిన దడిలాంటిది వుంది. దానిమీద చిక్కుడు పాదు ప్రాకి వుంది. దానికి పెద్ద పెద్ద చిక్కుడు కాయలు వున్నాయి. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వాటిని కోసి ఒక రాశిగా పోస్తున్నారు. ఇదంతా పక్కనే నిలబడి చూస్తున్న నావైపు చూసి, "ఇలాగే సాధన చేసుకుంటూపోతే గమ్యం చేరుతావు ఫో!" అన్నారు. ఈ విషయం మీరాబాబాగారితో చెప్తే, "మా గురువుగారు ఫరీద్ బాబాగారు. వారు ఎక్కువగా చిక్కుడు పాదులు పెంచేవారు. వారి సమాధి బందరులో వుంది. వారి చాందినికి చిక్కుడుపాదు తరహాలో రూపకల్పన చేసివుంటుంది" అని చెప్తూ సూఫీ సంప్రదాయంలో మహాత్ములు, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఒక్కటేనన్న నిరూపణకు ఈ స్వప్నం నిదర్శనం అని చెప్పారు.

లౌకికంగా కూడా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు మమ్మల్ని చాలా అనుగ్రహించారు. మా అమ్మాయి పెళ్లి విషయంలో కూడా చుండూరునుంచి వచ్చిన సంబంధమే జరుగుతుందని సూచించారు. అదేవిధంగా జరిగింది. అబ్బాయి కూడా స్థిరపడ్డాడు. ఇద్దరూ పిల్లాపాపలతో హాయిగా వున్నారు.

మావారు 2019 లో సాయిలో ఐక్యమయ్యారు. ఇది కూడా గొప్ప లీల. మేము ప్రతి సంవత్సరం మా పెళ్లిరోజుకి శిరిడీ వెళ్లడం అలవాటు. అదేవిధంగా 2019లో కూడా కొంతమందితో కలిసి శిరిడి వెళ్ళాము. ఆరోజు దర్శనమయ్యాక మావారు కొబ్బరినీళ్లు కానీ, ఎలెక్ట్రాల్ కానీ కొనుక్కుని వస్తానని చెప్పి, నన్ను మేము వుంటున్న గదికి వెళ్లిపొమ్మన్నారు. ఆయన బయటికి వెళ్లి పాత పాండురంగడి గుడి దగ్గర పడిపోయారట. ఎవరో చూసి సాయి సంస్థానం ఆసుపత్రికి తీసుకువెళితే అప్పటికే ప్రాణం పోయిందని చెప్పారుట. సెల్ ఫోన్ ఆధారంగా మాకు కబురు పెట్టారు. అక్కడికి వెళ్లి చూడగానే నాకు వచ్చిన భావన, "ఎంత అదృష్టవంతులో, బాబా సన్నిధిలో ప్రాణం పోయింది" అని! మా పిల్లలు రమ్మన్నా వెళ్లకుండా నేను గుంటూరులోనే వుంటూ పారాయణలు, సత్సంగాలు చేసుకుంటూ, నల్లమస్తాన్ బాబా సమాధి సేవ చేసుకుంటూ

వుంటాను.

నా గురుదేవులు భరద్వాజ మహరాజ్ సదా నా వెంటవుండి నన్ను గమ్యం చేర్చాలని ప్రార్థిస్తూ, వారి పాదపద్మములకు పుష్పాంజలి సమర్పించుకుంటున్నాను.

ఓం సకలసాధుస్వరూపాయ శ్రీ భరద్వాజ సద్గురువే నమః!

జై సాయి మాస్టర్!!

శ్రీశ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు

19వ పేజీ తరువాయి

తండోపతండాలుగా జనం అమ్మ దర్శనార్థం రాసాగారు. కుంజమోహన ముఖోపాధ్యాయగారు అమ్మ తన కుమారుని సర్పగండం నుండి కాపాడిన అద్భుతలీలను, అమ్మ మహిమను కొనియాడుతూ ఒక చిన్న పుస్తకాన్ని ప్రచురించి భక్తులందరికీ పంచారు.

కాశీలోని పండితులు, భక్తులే కాక కొందరు యోగులు కూడ అమ్మ దర్శనార్థం రాసాగారు. వారిలో శ్రీ స్వామి శంకరానంద ఒకరు. కాశీలోని సంస్కృత కాలేజీ ప్రిన్సిపాల్ శ్రీ మాననీయ పండిత ప్రవర గోపీనాథ్ కవిరాజుగారు మొట్టమొదటగా అమ్మను దర్శించి ఎంతో ఆనందించారు. శాస్త్రాలలోని కొన్ని విషయాలలోని అంశాలపై తనకున్న సందేహాలను అమ్మతో చర్చించినప్పుడు అమ్మ చెప్పిన సమాధానాలు, వివరణలను విని ముగ్ధులై అమ్మను ఎంతగానో ప్రశంసించారు. కాశీలో వున్నప్పుడు అమ్మ నోటినుండి అప్రయత్నంగా కొన్ని సంస్కృత శ్లోకాలు వెలువడుతుండేవి. గోపీనాథ్ గారు వాటిని కొంతమేరకు మాత్రమే అర్థం చేసుకోగలిగారు. వాటిని గురించి గోపీనాథ్ గారు "వాస్తవంగా ఇది దేవభాష. అమర్త్యలోక సంస్కారం గలవారు మాత్రమే వీటిని అర్థం చేసుకోగలరు. కానీ అన్యులకు అసాధ్యం" అన్నారు.

కాశీలో కుంజమోహన ముఖోపాధ్యాయ గారింటికి ఎదురుగా వున్న మైదానంలో ఉదయం, సాయంత్రం అసంఖ్యాక భక్తుల నడుమ అమ్మ కూర్చుని భక్తులతో సంభాషించేవారు. ఎందరో పండితులు అమ్మను దర్శించి అమ్మతో ఆధ్యాత్మిక సంభాషణలు, శాస్త్రచర్చలు జరిపేవారు. అమ్మ ఎంతో సరళమైన మాటలతో వారి సందేహాలు తీర్చేవారు.

తెల్లవారుఝాము నుండే స్త్రీలు, పురుషులు - పూజా ద్రవ్యాలు, గంగాజలాలు తీసుకొని వచ్చి - అమ్మకు పాదాభిషేకము, పూజలు చేసుకునేవారు. అర్ధరాత్రి వరకు అమ్మ భక్తుల మధ్యనే వుండేవారు. అమ్మకు విశ్రాంతి నివ్వాలనే ఉద్దేశంతో గేటు తలుపులు భక్తులు మూసివేసినా, గేటు తలుపులు తోసుకుంటూ అమ్మ దర్శనార్థం ఇంట్లోకి ప్రవేశించేవారు. రానురాను శ్రీ భోలానాథ్ గారికి అమ్మతో మాట్లాడే అవకాశమే లేకపోయేది. ఈ పరిస్థితిని శ్రీ భోలానాథ్ గారు ఎక్కువ కాలం సహించలేకపోయారు. అమ్మలో కూడా బాగా మార్పు కనపడసాగింది. ఇంతకు ముందు కాలంలో అమ్మ తరచూ సమాధి స్థితిలోకి వెళ్తుండేవారు. బాహ్యస్మృతి తెలియకుండా పడిపోతుండటం జరిగేది. ఇప్పుడు మేలిముసుగు కూడా లేకుండా ఆమె కన్నబిడ్డల మధ్య తల్లివలె స్వేచ్ఛగా భక్తులతో మెలగనారంభించారు. ఈ మార్పును గమనించిన శ్రీ భోలానాథ్ గారు సమయమంతా భక్తుల నడుమ గడుపుతున్న అమ్మపై కొంత చికాకు పడటం జరిగింది.

- సశేషం

మాతృదేవి స్మృతులు

09వ పేజీ తరువాయి

లేదా వారి గదిలో జరిగే సత్సంగాలలో సందర్భోచితంగా చెప్పేవారు. అంతేకాని ఒక ఫిర్యాదుగా బయటకు రావడం జరిగేది కాదు. ఆ విషయాన్ని ఏవిధంగా సరిచేసుకోవాలి, అది ఎంత విలువైనదో చెప్పి దానిమీద అవగాహన తెప్పించేవారు. అంతేకాకుండా దానిపట్ల సరైన భావన పెంపొంది, శ్రద్ధ పెరిగేటట్టు చేసేవారు.

ఈవిధంగా మా లోపాలను మన్నించి, వారి సేవను, సన్నిధిని ప్రసాదించి, మమ్మల్ని నడిపించిన పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి శతకోటి కృతజ్ఞతాపూర్వక నమస్కారములు. ఇలాగే ప్రతి జన్మలోనూ తమ సేవను ప్రసాదించమని శ్రీ బాబాను, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారిని, పూజ్యశ్రీ అమ్మగారిని హృదయపూర్వకంగా ప్రార్థిస్తున్నాము.

ఓం బోధయజ్ఞాయై నమః!

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగారిచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST
Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad-68. Phone: +91 - 74160 41550
Branch Office : Kondaiah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 08592233271
Send DD in favour of "Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)", Payable at Hyderabad or Ongole.

BOOKS CLASSIFICATION

1. BOOKS ON SHRI GURU DATTA

శ్రీ గురుని పై విరచితమైన గ్రంథములు

- శ్రీ గురు చరిత్ర + శ్రీ సాయి లీలామృతము (బౌండ్) 499-00
- శ్రీ గురు చరిత్ర 199-00
- శ్రీ సంహితాయన గురు ద్విసాహస్రి 149-00
- శ్రీ దత్తావతార మహత్యము 75-00

2. BOOKS ON SRI SAI BABA

షిరిడీ సాయిబాబా పై విరచితమైన శ్రీ షిరిడి గ్రంథములు

- శ్రీ సాయి లీలామృతము 199-00
- శ్రీ సాయి సన్నిధి 199-00
- శ్రీ సాయి ప్రబోధామృతము 119-00
- శ్రీ సాయినాథ పూజ 49-00
- షిరిడి హారతులు 15-00
- శిరిడి క్షేత్ర సందర్శనము 49-00
- సాయినాథ స్తవన మంజరి 10-00
- సాయిని పూజించడం ఎందుకు? 10-00
- సాయి సూక్తి ఆచార్యవాణి 20-00
- శ్రీ సాయి నిత్య సత్య వ్రతము 20-00

3. BOOKS ON MAHATMAS

ఇతర మహాత్ముల గ్రంథములు

- శ్రీ అక్కల్ కోట స్వామి 75-00
- శ్రీ తాజుద్దీన్ బాబా 75-00
- శ్రీ అవధూత వెంకయ్య స్వామి 99-00
- అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి 75-00
- శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు 75-00
- శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ 75-00
- శ్రీ గురు సిద్ధారూఢ స్వామి 99-00
- శ్రీ అవధూత చివటం అమ్మ 99-00
- టిబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర 99-00

4. BOOKS ON ANVESHANA & SCIENCE & RELIGION

అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

- ఏది నిజం 49-00
- మతం ఎందుకు 49-00
- విజ్ఞాన వీచికలు 99-00

5. BOOKS ON MEDITATION

ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు

- ధ్యానయోగ సర్వస్వము 75-00
- బుద్ధ ధ్యాన హృదయము 49-00

6. BOOKS ON SPIRITUALITY & TATVA CHINTANA

ఆధ్యాత్మికత తత్వచింతన పూర్వ గ్రంథములు

- సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు 199-00
- ఆధ్యాత్మిక జాగృతి 199-00

7. BOOKS ON PUJYA ACHARYA E.BHARADWAJA

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవుల పై విరచితమైన గ్రంథములు

- మహాత్ముల ముద్దుబిడ్డడు 149-00
- భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ 299-00
- మహా పురుషుడు 60-00
- సాయి మాస్టర్ స్మృతులు -1 199-00
- సాయి మాస్టర్ స్మృతులు -2 199-00
- ఆచార్య అమృత లేఖావళి 199-00
- మరో నంద దీపం 120-00
- మాస్టారు అమృత వాక్కులు 99-00

8. BOOKS FOR CHILDREN

బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు

- బాలల సాయి లీలామృతము 49-00
- బాలల సాయిసన్నిధి 75-00
- బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర 75-00

9. BOOKS IN ENGLISH

ఆంగ్లంలో విరచితమైన గ్రంథములు

- SAI BABA THE MASTER 249-00
- SHRI GURU CHARITRA 149-00
- SUPREME MASTER 149-00
- TAJUDDIN BABA 149-00
- SAI BABA AND HIS TEACHINGS 149-00
- CHILDREN'S SAI BABA THE MASTER 80-00

10. BOOKS IN OTHER LANGUAGES

ఇతర భాషలో విరచితమైన గ్రంథములు

- सद्गुरु श्री साईं बाबा श्रीगुरुच 249-00
- కన్నడ సాయి లీలామృతం 249-00
- కన్నడ ప్రబోధామృతము 149-00
- కన్నడ గురు చరిత్ర 199-00
- కన్నడ సాయి సన్నిధి 249-00
- ఒరియా సాయి సన్నిధి 249-00
- కన్నడ మిలారెపా చరిత్ర 119-00
- కన్నడ స్వామి సమర్థ 119-00
- తమిళ్ సాయి లీలామృతము 249-00
- తమిళ్ షిరిడి హారతులు 29-00
- తమిళ్ స్తవన మంజరి 20-00
- తమిళ్ శ్రీ గురుచరిత్ర 299-00
- మలయాళ సాయి లీలామృతం 299-00
- మలయాళం గురు చరిత్ర 299-00

11. OTHER BOOKS

ఇతర గ్రంథములు

- సత్సంగము భజన 10-00
- పురుష సూక్త రహస్యము 49-00
- మనము మన సంస్కృతి 75-00

తాజుద్దీన్ బాబా
ఆరాధన - ఆగస్టు 17, 2023

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.
Edited, Printed and Published by Dr. R.S. Sasidhar, Ph.D. trustee of Sri Manga Bharadwaja Trust,
Ongole - 523002. Postal Registration Number : Prakasam/16/2021-2023, Regd.No. 37926/83.

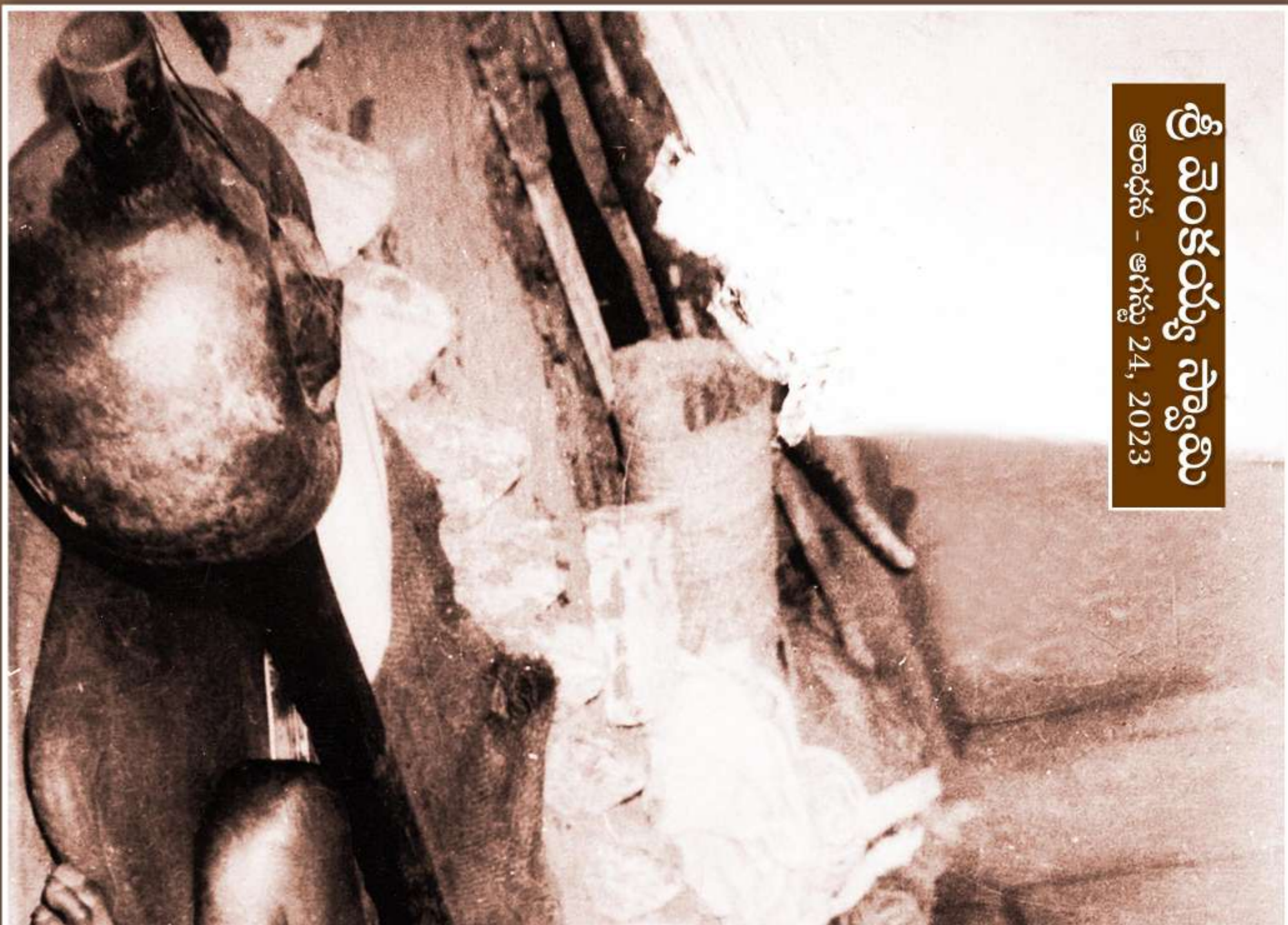

IF UNDELIVERED, PLEASE RETURN TO: SRI MANGA BHARADWAJA TRUST, KONDAIAH BUNK STREET,
KOTHAPETA, ONGOLE, PRAKASAM DT., A.P. - 523002.